

Vodilni jugoslovanski in slovenski politik ter marksistični teoretičar Edvard Kardelj je dosegel šestdeseto leto življenja. V teh letih je prehodil pot revolucionarja, ki se je že začela leta 1927, ko je postal skojevec. Devet let kasneje je bil Edvard Kardelj že član CK KPJ, in od takrat dalje vse čas član najvišjega izvršilnega vodstva Zveze komunistov Jugoslavije. Ob 60. rojstnem dnevu politika in revolucionarja je predsednik republike tovarš Tito odlikoval Edvarda Kardelja z najvišjim jugoslovenskim odlikovanjem – redom jugoslovenske velike zvezde.

TOPOLŠICA SE HITRO POLNI

Odkar se je Bolnišnica za pljučne bolezni in tuberkulozo Topolšica združila z novim letom 1970 s Splošno bolnišnicami Celje in postala njen oddelek, se položaj tega zdravstvenega zavoda hitro izboljšuje.

Ker prostore v Novem Celju, kjer je bil pljučni oddelek celjske Splošne bolnišnice, izredno hitro spreminjajo v zaščitni dom za ostarele, bolnike hitro preseljujejo v Topolšico. Da je pa dotok bolnikov zadnje dni precej večji, kot pa so v Topolšici računali, pa je

vzrok v tem, ker je zadnje mesec močno razsajala gripe, v celjski občini pa so imeli tudi obvezno rentgensko slikanje pljuč.

V Topolšici, kjer so morali pred letom dni odpuščati zapoštene, zdaj pospešeno sprejemajo nove delavce, predvsem pa strokovni kader. Bolniki so tu in treba je zaanje skrbeti. Računajo, da bodo že v kratkem uspehi zagotoviti najpotrebeni kader.

Kot je povedal primarij dr. Ivan Cestnik bodo v Topolšici

zraven pljučnega bddelka formirali še interni oddelek, ki bo deloval prav tako v okviru celjske Bolnišnice.

Ker pa vse zmogljivosti Topolšice kljub temu še ne bodo izkorisčene, pa zdaj resno razmišljajo o izkorisčanju termalne vode, in to predvsem v zdravstvene namene.

20 - LETNICA DELAVSKEGA SAMOUPRAVLJANJA V RUDNIKU LIGNITA VELENJE

V torek, 3. februarja, bodo velenjski rudarji s slavnostno sejo osrednjega delavskega sveta proslavili 20-letnico izvilitve prvega delavskega sveta v tem premogovniku.

Na seji se bodo dogovorili tudi o praznovanju 20-letnice delavskega samoupravljanja v tej velenjski delovni organizaciji. Računajo, da bo osrednja slovesnost združena s slavljem ob stanovskem prazniku rudarjev – 3. juliju.

Zahvala predsednika Nestla Žganka

Ob 60-letnici sem prejel toliko čestitk in izrazov dobrih želja, da vsem ne morem osebno odgovoriti. Zato se na ta način iskreno zahvaljujem vsem, ki so mi čestitali ob živiljenskem jubileju.

Nestl Žgank, Velenje

gospodarske investicije (podbobe pišemo o njih na drugem mestu), ki bi jih finančirali z druženimi sredstvi delovnih organizacij in s samoprispevkom občanov, razreševanje vrste perečih problemov, na katere so občani opozarjali že dalj časa (šolstvo, otroško varstvo, ceste, kolektor s čistilnimi napravami itd.), vendar za njihovo odpravo letos v občinskem proračunu ni denarja in ga ne bo tudi po vsej verjetnosti v naslednjih letih, zaradi česar je potrebna predlagana akcija solidarnosti. Gre namreč zápridobitve, ki bodo v korist vsem prebivalcem, vsem delovnim ljudem Saleške doline.

Predstavniki samoupravnih organov in vodstev sindikalnih organizacij iz delovnih kolektivov so na sestanku menili, da je treba zagotoviti, da bodo v tej akciji naše solidarnosti sodelovale prav vse delovne organizacije in prav vsi občani. Izid referendumu pa mora biti, kot menjijo mnogi, še ena manifestacija pripravljenosti občanov Saleške doline, da sami pomagajo pri odpravi dokaj zahtevnih problemov.

Zelimo, da bi ta akcija naše solidarnosti kar najbolj uspela. Poznamo naše prebivalce, naše delovne ljudi, naše gospodarstvo, zato smo prepričani tudi, da bo!

27.411

V minulem letu se je število prebivalcev v naši občini spet nekoliko povečalo. Ob novem letu nas je bilo 27.411 prebivalcev – 13.887 žensk in 13.524 moških.

Največ prebivalcev je v Velenju in sicer 10.826 – (5.428 žensk, močnejši spol pa ima prednost za 6 prebivalcev). Mesto se je povečalo za 311 prebivalcev. Ce podatek primerjamo s prejšnjimi leti, lahko vidimo, da bo prebivalstvo v Velenju približno enako rastlo.

V metropoli naše občine so lani našeli 238 rojstev in 127 smrtnih primerov. Poročilo se je 128 parov, ali 16 več kot lani.

V Soštanju je bilo ob novem letu 3.178 prebivalcev (žensk je 1.673, moških pa 1.505). Rojstev je bilo 137 otrok, umrlo je 77 prebivalcev, poročilo pa se je 72 parov.

Majhen okoliš Velenje je imel ob novem letu 16.687 prebivalcev, okoliš Soštanja 5.401 in okoliš Smartnega ob Paki 2.325 prebivalcev. V tem zadnjem okolišu so zabeležili 41 rojstev, 20 smrte, poročilo pa se je 18 parov.

ŠALEŠKI TRUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

30. januar 1970 — Leto VI. St. 108 — Cena 0,30 dinarjev. Poštnina plačana v gotovini

NOVA MEDNARODNA UVELJAVITEV GORENJA

Zahodnonemški tvrdki Bauknecht bo TGO Gorenje dobavila v štirih letih oljne peči v vrednosti nad 8 milijonov dolarjev

• Možnosti tudi za izvoz štedilnikov, pralnih strojev, hladilnikov in elektromotorjev

Prejšnji ponedeljek, 19. januar, bodo v Tovarni gospodinjske opreme Gorenje Velenje nedvomno zapisali z velikimi črkami v kroniko pomembnih dogodkov te tovarne. Glavni direktor TGO Gorenje Velenje, Ivan Atelšek, ter lastnik znane zahodnonemške tvrdke Bauknecht, Gottlob Bauknecht, sta tega dne podpisala pogodbo za izvoz oljnih peči, ki jih bodo izdelovali v TGO Gorenje, tej zahodnonemški tvrdki. Pogodba dolga, da bo velenjsko Gorenje v prihodnjih štirih letih izvozila za več kot 8 milijonov dolarjev oljnih peči.

Pogovori med predstavniki TGO Gorenje Velenje in zahodnonemške tvrdke Bauknecht o sodelovanju so trajali že nekaj časa. S podpisom pogodbe 19. januarja je bila vzpostavljena prva tesnejša vez med Bauknechtem in Gorenjem, med tovarnama, ki sodita med 10 največjih proizvajalcev strojev in opreme za gospodinjstva v Evropi.

NEKAJ PODATKOV O ZAHODNONEMSKI TVRDKI BAUKNECHT

Zahodnonemška tvrdka Bauknecht je bila ustanovljena 1919. leta, je podjetje z omejenim jamstvom in je v družinski lastnosti. Bauknecht je danes eden največjih proizvajalcev strojev in opreme za gospodinjstva v Evropi. Znana je tovarna predvsem zaradi oddilne kvalitete izdelkov. Reklamno geslo pa je: »Bauknecht ve, kaj potrebuje gospodinja.«

Proizvodni načrt zahodnonemške tvrdke Bauknecht obsega proizvodnjo vseh gospodinjskih strojev, elektromotor-

jev in generatorjev. Zlasti znamenita je firma Bauknecht po hlinnikih. Sicer pa proizvajajo še pralne stroje, električne štedilnike, plinske štedilnike, električne akumulacijske peči, stroje za pomivanje posode, zmrzvalne skrinje in omare, celoten izbor manjših kuhinjskih aparatov, bojlerje, oljne peči, kuhinje itd.

Bauknecht ima osem tovarn, ena je v Rottenmannu v Avstriji, zaposluje okrog 10.000 delavcev, vrednost proizvodnje pa znaša na 6.200 milijonov zahodnonemških mark.

(Nadaljevanje na 5. strani)

V VELENJU NE BO PUSTNEGA KARNEVALA

Pustni karnevali so potekali v Velenju že atraktivne turistične prireditve, ki jih nismo željno pričakovali domačini, temveč so naše prišli tudi obiskovalci iz sosednjih večjih krajev. To pomeni, da so bili pustni sprevidi v Velenju (bilo jih je že kar 11 zaporednih) dobro pripravljeni, spektakularni in vsebinsko bogati.

Zato nas je tembolj presementila vest, da Velenjčani letos ne bodo priredili pustnega karnevala. Domači turistični društvo ni namenilo nobenih sredstev za karneval, ki bi moral biti 10. februarja. Zavoljo tega se stalni odbor, ki prireja pustni spored, ne bo lotil priprav. Miha Valenci, eden izmed glavnih organizatorjev, je povedal, da brez vsakršnega zagotovljenega

dinarja ne morejo pripraviti tradicionalnega pustnega karnevala. Čeprav je turistično društvo določilo nekatere člane odbora, da bi v delovnih organizacijah zbrali potrebnih denar, ljudje, ki pripravljajo karneval, ne morejo tvegati, saj bi s pripravami že morali začeti.

Pustni karneval je v Velenju velika turistična prireditev, zato bi moral turistično društvo drugače in smeje pristopiti k pripravam. Predvsem bi morale biti za takšno prireditve močno zainteresirane gostinske, trgovske in tudi druge organizacije in denar ne bi smel predstavljati ovire.

Če v Velenju karnevala res ne bomo videli, potem se lahko jezimo le na turistično društvo.

DAVSET LET DELAVSKEGA SAMOUPRAVLJANJA — V tovarni usnjna Soštanj so v 20-letnem samoupravnem obdobju izvolili v samoupravne organe več kot 700 članov delovne skupnosti. Na samoupravnih sejih pa je sodelovalo preko 7 tisoč samoupravljalcev. — Zapisi s svetovane seje delavskega sveta, ki je bila 20. januarja letos, objavljamo na 3. strani.

GOLTE VABIJO — Turistični center na Golteh je že v polnem razmahu. Celjski Kompass in Izletnik pa sta pripravila »paket uslug«.

Podrobnosti objavljamo na 4. strani.

OBJAVLJAMO NEKOLIKO SKRAJŠANO, AVTORIZIRANO RAZPRAVO STANETA KAVČIČA NA PRVI KONFERENCI ZKS

KJE BOMO ČEZ PETNAJST LET?

Slovenija bi lahko v prihodnjih 15 letih povečala družbeni proizvod na nad 3.000 dolarjev na prebivalca, upoštevaje notranjo kupno moč dinarja, in doseglja raven, ki jo imata sedaj Švica ali Švedska

Za seboj imamo zelo hiter in vsestranski razvoj, čeprav le-ta ni bil vedno enakomeren za vsa področja družbene reprodukcije; z njim smo menjali socialno strukturo – v ptičih 25 letih smo zmanjšali udeležbo kmečkega prebivalstva na 25 odstotkov; samoupravni odnosi so postali prevladujoč dejavnik, čeprav se morajo boriti še z mnogimi težavami otroškega obdobja; gospodarstvo je preveč siromašno, zaprto in preveč ekstenzivno; tržišče avtarkično; pritisajo nas žarišča mnogih materialnih in socialnih nesorazmerij. Slovenija je s svojo sedanjo socialno ekonomsko strukturo, s svojimi nekaj nad tisoč dolarji družbenega proizvoda na glavo prebivalca srednje razvita industrijska socialistična republika in družba, kateri je – kakor tudi vse Jugoslaviji – družbena in gospodarska reforma začela prinašati in zahtevati nove kvalitete in spoznanja.

In do kod smo prišli in kje bomo čez 15 let? Tako se glasi prvo vprašanje, na katero si bomo morali odgovoriti ob snovanju dolgoročnega razvoja.

Predhodne analize kažejo, da bi v prihodnjih 15 letih povečali naš družbeni proizvod na nad 3.000 dolarjev na prebivalca, upoštevaje notranjo kupno moč dinarja in zmanjšali udeležbo kmečkega prebivalstva na 10 do 15 odstotkov.

Dosegli bi raven, ki jo imata sedaj Švica ali Švedska. Postali bi torej visoko razvita industrijska dežela in socialistična republika v jugoslovanski skupnosti. Tak ugoden in izredno hiter razvoj tudi v se nadaljnjih 15 letih, bi temeljito spremenil sedanje stanje. Na dnevnih in zgodovinskih interesih delavskega razreda bi doble integracijske težnje vseh plasti delovnega ljudstva nove možnosti, razsežnosti in kvalitete.

Ni si težko zamisliti, kako ugodne posledice bi imel tako velik skok naših proizvodnih sil za raven osebrega in družbenega standarda; vse to bi šlo vzporedno z napredkom družbenih in samoupravnih odnosov; izdatno bi se izboljšal položaj delovnega človeka; v mnogočem bi se menjal stil življenja in podoba osebnosti, dvignila bi se kulturna raven; odpravili bi mnoga sedanja socialna nesorazmerja in razlike; materialne, socialne in pedagoške možnosti izobraževanja bi lahko bile mnogo boljše od dosedanjih; izdatno bi se dvignil zdravstveni in stanovanjski standard; tolikokrat poudarjena in zahtevana materialna solidarnost bi izgubljala svojo strino, ker bi bili takoreč skoraj vsi nad eksistenskim minimumom, hkrati pa bi dobila tudi širše materialne možnosti, da se uresničuje tam in takrat, kjer bi bilo potrebno in koristno.

CILJ JE DOSEGLEDIV

Materialna raven visoko razvite industrijske družbe in socialistični samoupravni odnosi, to bi bila – zgodovinsko gledano, nova kvaliteta, katere posledice lahko slutimo in predvidevamo, ni pa niti nujno, da jih poskušamo v tem trenutku načancno izračunati. Tako nova kvaliteta Slovenije bi dajala in dala svoj vsestranski prispevki tudi razmeram, napredku in podobi socialistične Jugoslavije.

Mogoče boste rekli, tovarisce in tovarisi, da je tak

cilj preveč ambiciozen in da ni dosegljiv. Trdim, da je dosegljiv, pod pogojem, da v poprečju ohranimo v naslednjih letih dosedjanji ali celo nekaj manjši tempo rasti družbenega proizvoda.

To je izredno težka naloga in nismo mogoče reči, ali si jo bomo naložili, ko bomo v skupščini o tem odločali konec letosnjega ali v začetku prihodnjega leta, ker moramo prej sprejeti še novi srednjoročni plan kot izredno važen dokument za razvoj in politiko do leta 1975. Vendar sem mnenja, da bi taka preobrazba naše republike bila možna in uresničljiva, če bi imeli hrabrost, sposobnost, voljo in zavzetost; mnogo tega pa je odvisno od komunistov – da izpolnilmo nekatere osnovne pogoje za tak razvoj. Naj navedem nekatere od njih, ki so – in bodo po mojem mnenju – odločilni.

Morali bi zelo zavzeto razvijati v vseh smereh samoupravljanje, krepliti njevno materialno podlago, odvzemati čimmanj presežnega dela; izpolnjevati gospodarski sistem v duhu reforme, in če se sedanja izčrpa, nadaljevati novo. Mnogo bolj afirmirati ustvarjalno osebnost proizvajalcu in upravljalcu, toda brez ognja in meča zoper poslovnost nasploh, ki je še premašno razvita, ampak samo tam in tedaj, kadar pod njenim plaščem poskuša šarlatanstvo ali skleroza posameznikov birokratsko prisikati delavce k tloru in biti z besedami za samouravljanje. v dejanih pa proti njemu.

V delovnih organizacijah, v tem metežu raznih interesov, v tem križišču družbenih silnic, v tem ognju vsakodnevne prakse, bi morali in bodo morali stati komunisti in s svojim ustvarjalnim delom in zgledom vplivati in voditi družbene tokove.

Maksimalno bi morali izkoristiti naše akumulirano bogastvo, ki je – tega se moramo zavedati – naše osnovno bogastvo.

To pomeni, da bi morala naša ekonomska – in obenje seveda tudi politična misel in pozornost – biti obrnjena k temu, da predvsem iztisnemo čimveč iz obstoječih proizvodnih zmogljivosti za napredok standarda kakor tudi za razširjeno reprodukcijo.

V obdobju naslednjih 15 let bi morali stalno investirati okrog 25 odstotkov družbenega proizvoda, računajoč pri tem družbeni kakor tudi privatni sektor, družbena kakor tudi osebna finančna sredstva, to se pravi hranične vloge in tudi druge oblike, ki so že in bodo v bodočnosti vse bolj tudi eden od stalnih virov razširjene reprodukcije.

ODPRETI OKROG 200 TISOČ NOVIH DELOVNIH MEST

Ob takih investicijskih politiki bi bilo treba poiskati najbolj optimalen odnos med modernizacijo in tehničkimi napredki obstoječega ter med graditvijo novih kapacet; zavestno izračunati ustrezen odnos med delovno intezivnimi in kapitalno intezivnimi investicijami in modernizacijami, upoštevaje pri tem, da bi morali v tem obdobju odpreti okrog 200.000 novih delovnih mest.

Treba bi bilo povečati obseg kvalificiranega, visoko-kvalificiranega in strokovnega dela. S sedanjem kvalifikacijsko strukturo zapošlenih, s sedanjim – žal še

vedno marsikje – podcenjujočim odnosom do mladega tehničnega in strokovnega osebja, s preveč skupščino in kratkovidno štipendijsko politiko, s precenjujočim odnosom do ročno težaškega dela, s preveliko rahločutnostjo do poslednjih ostankov obrtniško-mojske miselnosti in prakse seveda ne bo mogoče doseči prej omenjenega cilja.

Se mnogo več šol in izdatkov za izobraževanje, kot jih je sedaj, še večji obseg znanstveno raziskovalnega dela in predvsem njegova bolj trdna in neposredna povezava in odvisnost od prakse in gospodarstva – in vsega tega ne bomo dosegli in izpeljali brez zavestne akcije komunistov – to so dodatni pripomočki, pota in sredstva, ki vodijo k zastavljenemu cilju.

Ne smemo delati umetnih udarov v naši pahljači raznotere in pestre sestave proizvodnih sil in seveda tudi ne umetno in za vsako ceno vzdrževati to razneterost, to mavrica našega gospodarstva. Nam ni treba malikovati nobenih gospodarskih panog. Tu ni mogoče živeti in tistih tradicij, ki sta jih prerasla in prehitela čas in tehnični napredek v svetu!

Ce ugotovimo, da ta ali ona panoga, ta ali ona skupina gospodarskih organizacij nima več bodočnosti, da ne more vzdržati ne samo mednarodne, ampak tudi jugoslovanske tekme, zaprimo in pokopljimo jih s slovesnostjo, toda brez razburjanja, bolečin in solza. Hkrati pa širokopotezno in pogumno razvijajmo tisto, kar je sposobno vzdržati mednarodno tekmo in kjer imamo možnosti, da se prebijemo na vrh evropske in svetovne produktivnosti del.

Zanimivo bi bilo videti in vedeti, ali so vsi komunisti osvojili to – da tako rečem – nujno gospodarsko doktrino! Ali ni odnos do tega vprašanja eden od preizkusnih kamnov na prednosti ali zaostalosti ter individualne ali tudi kolektivne političnosti ekonomske zavesti? Kako lahko je glasovati za napredne in dobre resolucije in kako težko je danes zapreti to ali ono gospodarsko organizacijo ali se posloviti od te ali ono tehnologije dela, od tega ali onega izdelka, od te ali one gospodarske – da ne rečem celo samoupravne – navade in pravice! In vendar ravno tu čas neizprosno trka na naša vrata in pritiska na našo zavest.

IZVOZITI BI MORALI TRETJINO NASE PROIZVODNJE

In še tole naj pomislim: ni pespektivno samo tisto, kar sloni na naših surovinah! Računajmo s tem, da so prometna sredstva že doživeljane in da so pred novim, fantastičnim skokom in napredkom, ki bo iz temelja preobrnjal marsikate dosečaj veljavne teorije o takim imenovanih komperativnih prednostih, o prednostih lastnih surovin in temu podobno.

Vsa Jugoslavija, vsa Evropa in ves svet je lahko v nekaj surovinah in izdelkih naše zaledje in tržišča hkrati. Treba je iskati in graditi nove kvalitete verjetno dominantnih nosilcev proizvodnje, ki bodo v raznih smereh – bodisi s tehnologijo – to se pravi z nanjem in strokovnostjo – ali s finančnimi sredstvi ali s surovinskim zaledjem ali s širokim mednarodnim trži-

ščem ali celo z vsem skupaj – povezovali veliko število proizvodnih procesov in gospodarskih aktivnosti. To je nova kvaliteta, ki v svetu nastaja, in mi ne moremo iti molče mimo nje, če nočemo doživeti hudih razočaranj.

To je končni smisel integracije, raznih oblik povezovanja in sodelovanja; to je koncentracija gospodarsko poslovne moči, ne za politični monopol in pritisk, ampak za večjo produktivnost, za večjo konkurenco in za prodor na mednarodna tržišča. In to nam je potrebno. Tretjino naše proizvodnje bi moral izvoziti čez 15 let. Sedaj je izvozimo samo eno šestino. To bo izredno težavno doseči.

V naslednjem obdobju se bo zelo naglo povečal terciarni sektor. Verjetno bo sekundarni sektor stagniral, morda celo nazadval z svojim deležem v strukturi družbenega proizvoda, pač pa se bo udeležba primarnega sektorja znatno zmanjšala. Seveda gre pri tem za relativna razmerja, medtem ko bodo vsi sektorji, absolutno vzeto, v porastu.

Taka težnja je zakonitost, ki jo moramo upoštevati, in to tembolj, ker imamo zaradi svojega geopolitičnega položaja za to dejavnost pomembne komparativne prednosti. Doseženi rezultati v zadnjih letih nam to potrebujejo.

GOSPODARSKO NERAZVITA PODROČJA

Kazalo bi premišljeno razrediti nove objekte kakor tudi razsiriti v dopolnitiv obstoječih. Tudi v Sloveniji imamo gospodarsko nerazvita območja. To je protislovje, ki ga ne more in ne sme reševati načaku. To mora reševati vsa republika! Toda vendar se moramo tudi pri tem zavzemati za čim večjo ekonomizacijo, ne pa samo za enakomerno teritorializacijo novih ali razširjenih proizvodnih sredstev, in le-tej podrediti oziroma na njem načelom, da ne reševati načaku, in to vsekakor s precej odrejeno težnjo nadaljnje krepitev in graditve večjega števila ekonomskih in urbanih središč. Ce kje, potem morajo tu prevladovati entitativni in širši celotni nacionalni interesi.

In ne nadaljnje nas čaka nekaj vozišč v infrastrukturni, to se pravi zlasti v energetiki, v prometu, hkrati pa tudi v železarnstvu. Entitativni razvojni načrti in materialna soudežba raznih uporabnikov in zadrženih neposrednih proizvajalev in bank do republike, to, se mi zdi, je okvir, v katerem je možno te vozle razvozlati ali celo presečati.

Za načrt dolgoročnega razvoja je bistveno, ali bodo postavljene številke in odstotki nekoliko višje ali nižje, pač pa je bistveno, da je čim več družbeno pomembnih dejavnikov, ki žele in zavestno sodelujejo v naših delovnih naporih, zlasti pa, da čim več – če že ne vsi – komunistov razmisli in izposoja tiste osnovne prvine našega sedanjega in bodočega družbenega življenja in hotejnja, od katerih bosta odvisna obseg kakor tudi vsebine; in kar je najvažnejše, naš tempa bodo skupnosti sprejele. To pa je bistveno drugačen pristop k urejanju zdravstvenega zavarovanja od dosedanjega; in prav ta drugačen pristop morajo upoštevati vsi, ki bodo dajali pripombe in predloga in pobude za statute skupnosti zdravstvenega zavarovanja. Kdor bi urejanje tega področja ocenjeval predvsem ali celo samo z vidika sedanja ureditve, bi grejal in bi po nepotrebni sprožil razprave o nekaterih stvari, ki so bile razčlene že pred sprejemom splošnega zakona.

Republiški zakon o zdravstvenem zavarovanju naj bi predvsem ustvaril dovolj širok okvir in pravno podlago

za čim uspešnejše urejanje zdravstvenega zavarovanja

s splošnimi akti skupnosti; določil naj bi torej le sistemske pomembne zadeve, konkretno urejanje pa pustil samoupravnemu urejanju zavarovanec.

Zaradi tega predvideva delovni osnutek enoten republiški zakon, ki bo urejal zdravstveno zavarovanje delavcev, kmetov in oseb, ki opravljajo samostojno poklicno dejavnost. Najmimogrede povemo, da bodo zdravstveno zavarovanje za osebe, ki opravljajo samostojno poklicno dejavnost, poslej urejali le zakoni in statuti in nič več pogodbe, kot je bilo doslej.

Zakon o zdravstvenem zavarovanju je v delovnem osnuteku razdeljen v osem delov, nekateri deli pa imajo tudi poglavja.

Prvi del vsebuje temeljne določbe.

Drugi del obravnava zavarovanec delavcev; druge osebe, ki jim je za-

gotovljeno zdravstveno varstvo; osebe, ki so zavarovane

samo za nesrečo pri delu in obolenje za poklicno bolezni;

pridobitev in prenehanje lastnosti zavarovane osebe

Tretji del govori o zdravstvenem zavarovanju delavcev

o pravicah delovnih osnovnih pravic

iz zdravstvenega zavarovanja

PODPORA PREDLOGU ZA SKLENITEV SAMOUPRAVNEGA DOGOVORA IN ZA RAZPIS REFERENDUMA ZA ZBIRANJE SREDSTEV ZA NEGOSPODARSKE INVESTICIJE V SALEŠKI DOLINI V PRIHODNJIH LETIH

Potretna je naša solidarnost

Pobudo predsedstva velenjske občinske skupščine, da bi najpozneje v 5 letih zbrali okrog 35 milijonov din za najpomembnejše investicije na negospodarskem področju v Saleški dolini, so na sestanku predsednikov delavskih svetov, upravnih odborov in izvršnih odborov osnovnih organizacij sindikata soglasno podprli. V razpravi so predstavniki delovnih kolektivov poudarili, da bi morali predlagano samoupravno združevanje sredstev solidarno podpreti prav vsi, posebej še, ker gre za reševanje najnajnejših potreb občanov. Predsednik osrednjega delavskega sveta rudnika lignita Velenje, Karel Silih, pa je bil mnenja, da morajo v delovnih organizacijah v Saleški dolini v prihodnje gospodariti tako, da bodo ustvarili potreben denar za realizacijo samoupravnega dogovora.

Velenjska občina mora letos iz proračuna za finančiranje vzgoje in izobraževanja nad 3 milijone din več kot lani. Ob tem pa v proračunu ni niti dinarja za prepotrebne investicije v šolstvu. Razmišljanja o teh in še nekaterih drugih problemih so izoblikovala predlog, da bi v velenjski občini z združevanjem sredstev delovnih organizacij ter s samoprispevkom občanov zbrali denar za najnajnejše investicije na negospodarskem področju. Predstavniki samoupravnih organov in izvršnih odborov osnovnih organizacij sindikata so predlog soglasno podprli, pozdravili pa so tudi predstavniki, da bi izoblikovali in sprejeti samoupravni dogovor za reševanje tovrstne problematike, istočasno pa bi morali izoblikovati tudi prednostni red. Akcija je nujna, so poudarili na sestanku, saj rešujemo probleme, ki tarejo naše delovne ljudi. To so le najnajnejše potrebe občanov, z reševanjem katerih ne kaže več odlasati, ker pa je seveda še precej več.

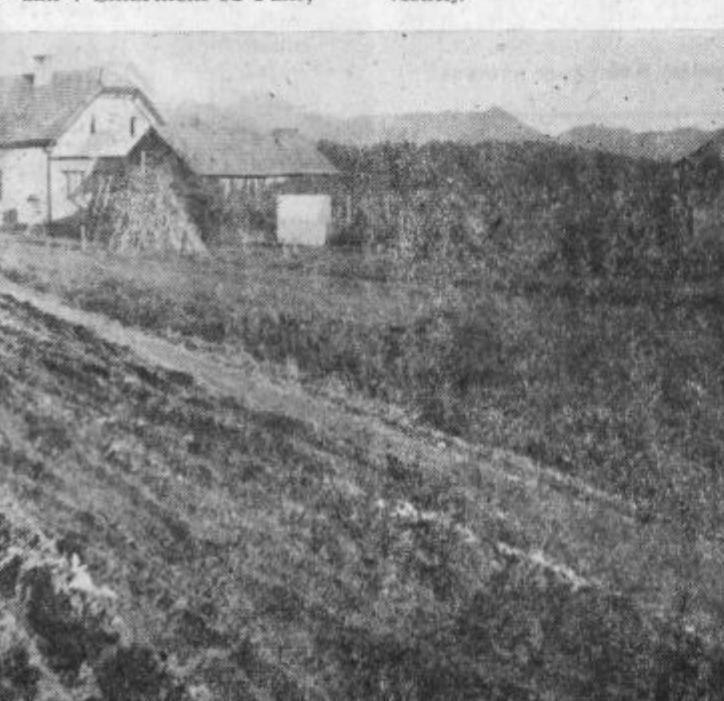
KAJ BI GRADILI S SREDSTVI DELOVNICH ORGANIZACIJ, TIS IN SKLADA OTROŠKEGA VARSTVA?

Prvi predlog vsebuje najpomembnejše investicije na področju vzgoje in izobraževanja, za uresničitev katerega bi bilo potrebno 16.659 dinarjev (od tega bi znašala sredstva gospodarstva 13.012.000 din., prispevek sklada za otroško varstvo 2.163.000 din., amortizacija TIS pa 720.000 din.). Opravili pa naj bi naslednja dela:

- zgradili novo III. osnovno šolo v Velenju;
- v Velenju zgradili novo otroško varstveno ustanovo;
- v Velenju adaptirali prostore posebne osnovne šole;
- v Šoštanju postavili novo telovadnico;
- zgradili prizidek k osnovni šoli Biba Röck v Šoštanju;
- adaptirali osnovno šolo Ravne;
- v Smartnem ob Paki zgradili novo telovadnico ter zgradili nekaj novih učilnic k osnovni šoli;
- zgradili nov Dom kulture v Šoštanju;
- zagotovili nove prostore za knjižnico Velenje;
- uredili dom TVD Partizan v Smartnem ob Paki;

ZACETEK JAVNE RAZPRAVE O PREDLOGU PROGRAMA NEGOSPODARSKIH INVESTICIJ

Nedavni sestanek predstavnikov samoupravnih organov in izvršnih odborov osnovnih organizacij sindikata pomeni tudi začetek javnih razprav o predlogu programa negospodarskih investicij v razdobju 1970–1974 v Saleški dolini ter o sklenitvi samoupravnega dogovora in o razpisu referendumu za samoprispevki za zbiranje denarja, potrebnega za uresničitev že omenjenega programa negospodarskih investicij.

SMO ZA SAMOPRISPEVKE? – To bo osrednja tema razgovorov v naslednjih tednih. S takim denarjem pa bomo uredili še zadnje blatne ceste, da v nekaj letih v velenjski občini ne bomo imeli več takšnih slabih cest kot vidimo na sliki

Dvajset let samoupravljanja v tovarni usnja Šoštanj

USPEHI IN TEŽAVE

ŠOŠTANJSKI USNJARJI SO V VELENJSKI OBČINI IZVOLILI PRVI DELAVSKI SVET

Predsednik delavskega sveta v Šoštanjski usnjarni Aleksander Samobor: »Zahvaljujem se v imenu članov delovne skupnosti za pomoč vsem dejavnikom izven podjetja, ki so jo nudili kolektivu in samoupravnim organom pri vodenju.«

Clani delavskega sveta tovarne usnja Šoštanj in povabljeni gosti – Stjepan Saubert tajnik RO sindikata delavcev industrije in ruderstva Slovenije, dolgoletni direktor Andrej Stegnar, politični sekretar komiteja občinske konference ZKS Velenje Franc Korun in predsednik občinske konference SZDL Velenje Milan Sternbar – so se zbrali 20. januarja letos na slavnostni seji, posvečeni 20-letnici delavskega samoupravljanja v tem usnjarskem kolektivu.

V priložnostnem govoru je predsednik osrednjega delavskega sveta Aleksander Samobor spregovoril o dosežkih in težavah dvajsetletnega dela kolektiva Šoštanjskih usnjarjev. Ko je govoril o delavskem samoupravljanju je med drugim dejal: »Naša delovna organizacija je bila med prvimi v Sloveniji, ki so na začetku 1950. leta izvollile prve delavске sestane. Prvi delavski svet je imel 35 članov, vodil pa ga je predsednik Anton Težak. Prvi predsednik upravnega odbora, ki je imel 9 članov, je bil Jože Plaznik.«

Od takrat dalje se je vodenje podjetja, ki je bilo pred tem prepričeno posameznikom, preneslo na širši krog delavcev, ki so postali upravljalci. Najprej so se morali delavski sveti spoprijeti z mesečnimi in letnimi operativnimi načrti in z obnovo zastarelih obratov. Zato je bila njihova prva večja

naloga gradnja novega kromovega oddelka, ki je začel obravati 1962. leta. Obnavljanje zastarele tovarne pa še ni bilo končano.«

Delovni kolektiv je stremel za napredkom in je zavoljil tega obnovil in zgradil še več drugih obratov. V tako obnovljenih obratih so Šoštanjski usnjarji dosegli vedno večje delovne dosežke. To pa je bil tudi največji in dovolj zgoven dokaz, da je delavsko samoupravljanje pri delavcih vzbudilo zaupanje. Obvezni, ki so jih nase sprejemali člani delovskih svetov in seveda ves delovni kolektiv, so terjale precej naporov in tudi gmotnih odpovedi. Kljub temu pa je kolektiv zašel v težave.

Predsednik Samobor je o tem dejal: »Ceprav smo vztrajno delali, so v naši tovarni nastopile gospodarske težave, ki so se stopnjevale do takšne meje, da je bila leta 1964 uvedena prisilna uprava. Ker so bili ukinjeni samoupravni organi, je kolektiv izgubil pravico do samoupravljanja. Vendatudi obdobje prisilne uprave ni prineslo želenih gospodarskih uspehov.«

Leta 1966 so v tovarni usnja ponovno izvolili člane v samoupravne organe in žeeli, da bi podjetje trdneje zagospodarilo. Vendat 350 članski delovni kolektiv je kmalu zatem zadela velika nesreča. Požar je zajel velik del tovarniškega prostora in popolnoma uničil stari krom, kakor oddelek in del vegetabilnega obrata. Kolektiv se je ponovno znašel pred težavnimi nalogami, saj so morali čimprej usposobiti uničene obrate in nadaljevati s proizvodnjijo. Samoupravni organi so poskrbeli, da nihče od zaposlenih ni ostal brez dela.

»Tem in ostalim težavam se je pridružilo še pomanjkanje strokovnega kadra,« je dejal Aleksander Samobor. »Zavoljo tega smo izdelovali usne slabe kakovosti in izgubili del naših odjemalcev. V skladisih so se kopiličile zaradi nekaterih vrst usnja. Podjetje je spet prišlo v težave, ki so se stopnjevale in so leta 1968 zaposleni dobili minimalne osebne dohodke. Samoupravni organi so skupaj z občinskim dejanjem iskali rešitve iz krize, ki je zopet vođila v prisilno upravo.«

Ugodno rešitev so našli, ko so zaposlili strokovnjake in novega direktorja. Tem je delavski svet dal vsa pooblastila, da bi podjetje spravili v normalno gospodarsko stanje. Že prve mesece so beležili ugodne dosežke. Tovarna usnja Šoštanj je bila lansko poslovno leto, zelo ugodno zaključila.

V tovarni usnja so začeli spet obnavljati in modernizirati proizvodne obrate. Delavski svet je lani sklenil, da naj zgradijo novo osrednjo lužilnico. Pri tem se člani kolektiva dobro zavedajo kolikšne samodopovedi jih čakajo, dobro pa tudi vedo, da je nova lužilnica nujno potrebna za nadaljnji perspektivnejši razvoj Šoštanjske usnjarne.«

Na slavnostni seji je predsednik delavskega sveta Aleksander Samobor izrečil darila najstarejšim članom kolektiva in se jim zahvalil za dolgoletno delo. Te časti so bili deležni Andreja Stegnarja, Jožeta Plaznika, Antona Arzenščeka, Greta Stopara, Fani Ropotar in Franca Gregorja.

Gosti in člani delavskega sveta na svečanem zasedanju

ONESNAŽENE VODE POVZROČAJO ŠKODO

Clani ribiške družine Paka iz Šoštanja so na nedavni letni konferenci razpravljali o škodi, ki so jo v prejšnjem letu povzročile nečiste industrijske vode. Zaradi njih je lansko leto v Paki poginilo precej rib. Maja in junija prejšnjega leta je ribiška družina utrepa Škodo v znesku 18.332 dinarjev, ker je poginilo precej rib med Velenjem in Šoštanjem zavoljo detergentov, ki so jih spustili v reko Pako iz tovarne gospodinjske opreme. Nekaj mesecov kasneje pa so zaradi industrijskih cianidnih nepreciščenih odpak poginile vse ribe od Velenja do izliva Pake v Savinjo. Ribniška družina je bila oškodovana za 84.514 dinarjev. Močno pa je bila prizadeta tudi družina Sempeter, ker so tudi v Savinji poginile ribe. Delovna organizacija Gorenje je zelo zainteresirana, da bi uredili naprave, ki bodo industrijsko nečiste vode zagotovo očistile in da v bodoče ne bi bilo več tolikšne škode na ribjem zarodu.

Na letni konferenci ribiške družine Paka pa so podrobno pregledali rezultate o ulovljivih ribah. Ribniška družina je vseskozi prizadetna vlagala v

reke novi ribji zarod. Stalo pa je skrbni za izurjenost ribičev in izvedli več družinskih tekmovanj članov in mladincov v lovu rib s plovčem ter se udeležili tudi meddržavnih in drugih tekmovanj. Tako je na republiškem tekmovanju, ki je bilo v Kaszah, Rudolf Mešić prišel v republiško ekipo za državno prvenstvo. Clani in mladinci so se udeležili ekipno in posamezno mednarodnega tekmovanja v lovu rib s plovčem, ki je bilo na Bledu. Ekipa iz Šoštanja je bila petta, med posamezniki pa je Jože Grabner zasedel peto mesto, mladinc Zdenko Vede pa tretje mesto. Ekipa mladincov je bila na tem tekmovanju druga. Clani in mladinci so ekipo in posamezno tekmovali še na mnogih drugih meddržavnih tekmovanjih in dosegli dobre rezultate, kar pomeni, da so skrbno pripravljeni treningi pripravili k tolikšnim uspehom.

Predsednik Zvezde ribiških družin iz Celja Karl Sagadin je na letni konferenci izrečil priznanja Ribniške zveze Slovenije nekaterim najprizadetnejšim članom iz Šoštanjske ribiške družine. Starešina Volk Milloš je dobil odlikovanje I. stopnje za ribiške zasluge. Janko Kamput in Drago Meh pa odlikovanje III. stopnje.

Po končani konferenci je predsednik ribiške družine Sempeter Karl Polutnik predaval o ribarjenju na Islandu in Grönlandu, kjer je bil lansko leto gost tamkajšnjih ribičev. Predavanje je spremljalo z diafilmom in je bilo zato še bolj zanimivo. Pri gledanju posnetkov čudovite narave in bogatega ulova rib so si Šoštanjski ribiči žeeli takih prijemu tudi v naših vodah.

Odkup mleka

Nedavno tega je Kmetijska zadruga Šoštanj sklenila z mlekarino Celje, obratom Kmetijskega kombinata Zalec, dolgoročno pogodbo za odkup mleka. Celjska mlekarina bo odkupovala vse tržne viške mleka v velenjski občini.

V prihodnjih dneh bo vzpostavljena mreža zbiralnic za odkup mleka. Najprej bo mlekarino Celje odkupovala mleko v Gorenju, Smartnem ob Paki, Paški vasi in Rečici, pozneje pa tudi v drugih krajinah velenjske občine.

TURISTIČNI DELAVCI V VELENJU IN NA GOLTEH

PAKET TURISTIČNIH USLUG

Velenjski hotel Paka in Kompas iz Celja sta nedavno tega povabila večje število turističnih delavcev iz Slovenije in Zagreba na poslovni razgovor, združen z ogledom Velenja in smučišč na Golteh.

Saleško turistično področje našem časniku že pisali). Zvezne čedalje bolj povezuje z našim časnikom. Zato ni nujno, da je hotel Paka iz Golteh sodeloval, ko so v Velenju povabili številne predstavnike turističnih agencij iz Slovenije, Generalurista iz Zagreba in direktorje vseh večjih slovenskih hotelov. Gostje, ki so bivali dva dni v hotelu Paka, so si poleg Velenja ogledali še turistični center na Golteh.

V Saleškem rudarju smo že poročali, da so pred novim letom začeli prihajati prvi turisti na Golte in občudovali novoizgrajene objekte – gondolsko nihalno žičnico, hotel, sedežnico, razgledni stolp in vlečnice. Investitorja tega sodobnega turističnega centra na Golteh, Izletnika iz Celja, je znaložba veljala nekaj več kot 20 milijonov dinarjev. Zdaj pa so se že rešno lotili drugih nalog, da bi se turisti kar najbolje počutili v tem prelepem delu gorskega sveta.

Ko smo skupaj s turističnimi delavci in drugimi gošči odšli na Golte, so bila smučišča slabšo znašena. Pa vendar je nekajurni obisk prijetno in rekreativno deloval, saj je nekaj deset metrov pod gornjo postajo zasijalo sonce. Sončno pa je bilo tudi na Medvedjaku, do kamor turiste popelje 600 metrov dolga sedežnica.

Na tiskovni konferenci, ki je bila v hotelu na Golte, so časniki seznanili s podrobnostmi in namenom investicije, ter kaj vse obsegata turistični center na Golteh (o tem smo v

Projekte za turistični center Golte so izdelali v celjskem zavodu za napredek gospodarstva. Na sliki pa vidimo vodilnega projektanta inž. arhitekta Jagriča

Smučišča na Golteh, sedežnica in v ozadju nov hotel

osebo stane za vožnjo z gondolsko žičnico 12 dinarjev, za otroke do 10 let pa 6 dinarjev. Solske skupine z objavo imajo na gondolski žičnici 30 odstotni popust. Povratna vožnja na sedežnici velja 3 dinarje, v eno smer pa 2 dinarja. Vožnja na vlečnicah stane 1 do 1,5 dinarja. Obiskovalci turističnega centra na Golteh lahko kupijo dnevno karto za vse žičnice (gondolska, sedežnica ali vlečnica), ki stane 40 dinarjev, s kosilom v samoposredni restavraciji pa 55 dinarjev.

Cene gostinskih uslug v zimskem času so naslednje: ležišče od 30 do 50 dinarjev, pension od 48 do 63 dinarjev in pension od 60 do 75 dinarjev.

Naše bralec bodo zanimale »paket usluge«, ki jih nudita Izletnik in Kompas iz Celja.

• V Izletnikovo dnevno paketu usluge v zimskem času je vključeno: prevoz z avtobusom iz Celja do Žekovca (spodnjia postaja gondolske žičnice), prevoz z gondolsko žičnico, en dan uporabljanja vlečnic in sedežnic ter kosilo – vse za 55 dinarjev. Člani smučarskega

društva Izletnik iz Celja plačajo za enake usluge 45 dinarjev.

• Kompasova poslovalnica v Celju pa je pripravila kar dva paketa uslug. Paket **Kompas cocktail** po naslednjih cenah: za dnevno bivanje 75 dinarjev po osebi, za bivanje 2 dni po osebi na dan 71 dinarjev in za bivanje 3 ali več dni po osebi na dan 67 dinarjev in prost vstop v nočni bar v hotelu Paka. Koristnik tega paketa ima na voljo: polpension (večerja, prenočišče, zajtrk v hotelu Paka Velenje, dnevno karto z neomejenim številom voženj na žičnicah, enolónčica na Golteh ter prevoz s Kompasovim avtobusom od Velenja do Žekovca in nazaj. Avtobus odpelje iz Velenja ob 9. uri, vrača pa se ob 16.15.

Paket »sonce – solea« velja 51 dinarjev in nudi zajtrk (ob 8. uri v hotelu Paka), kosilo (ob 17. uri v Paki), neomejeno število voženj na žičnicah in prevoz z avtobusom do Žekovca in nazaj v Velenje. Kompasov avtobus odpelje iz Velenja ob 9. uri, vrača pa se ob 16.15.

Izletnik in Kompas sta zato enkrat dala prednost smučanju in pripravila tovrstne usluge. Podobne ugodnosti na napovedujejo tudi v poletni sezoni. Res je, da se na Golteh sneg zadržuje okrog 120 do 130 dni na leto. Večja polovica leta pa je vendarle le brez snega. In tudi takrat so pobočja Golt privlačna za sprehode, sončne, nabiranje gozdnih sadežev in gob.

Skupaj z udeleženci poslovnega razgovora s turističnimi delavci, ki sta ga pripravila hotel Paka in Kompas, sta si Golte ogledala tudi Jože Zupančič, vodja turističnega sektorja pri celjskem Izletniku (levo) in Leopold Perc, šef Kompasove poslovalnice v Celju (na desni strani)

Prekrasen je pogled z vrha Medvedjaka

Do Žekovca je udeležence pripeljal Kompasov avtobus

VSE JE V ČLOVEKU VSE JE ZA ČLOVEKA

Zraven vrha Medvedjaka je na koti 1572 postavljen razgledni stolp

Nova mednarodna uveljavitev Gorenja

(Nadaljevanje s 1. strani)

POGOĐA – OSNOVA ZA NADALJNJE ŠE VEĆJE SODELOVANJE MED TOVARNAMA BAUKNECHT IN GORENJE VELENJE

Zahodnonemška tvrdka Bauknecht slovi zaradi kvalitete izdelkov. Zaradi tega pomeni pogoda, ki jo je tovarna sklenila z velenjskim Gorenjem, veliko priznanje in novo mednarodno uveljavitev velenjske tovarne. Znano je, da Bauknecht sodeluje samo s partnerji, ki slovijo zaradi kvalitetnih izdelkov in solidnosti poslovanja.

Dobava oljnih peči zahodnonemški tvrdki Bauknecht pa pomeni dejansko samo uvod v nadaljnje, še tesnejše, sodelovanje med obema partnerjema. Računati je mogoče, da bo Gorenje pošiljalo tej zahodnonemški tovarni še hladilnike, štedilnike in elektromotorje itd.

Pogoda o dobavi oljnih peči v vrednosti več kot 8 milijonov dolarjev predstavlja enega od največjih izvoznih dosegov jugoslovanske elektroindustrije, saj gre za čisti izvozni posel. Istočasno pa predstavlja novo obliko prodora Tovarne gospodinjske opreme Gorenje Velenje na zahtevno zahodnonemško tržišče. Doslej je velenjsko Gorenje izvažalo štedilnike, pralne stroje in hladilnike neposredno trgovski mreži. Vse to pa pomeni tudi veliko priznanje kvaliteti strojev za gospodinjstva, ki prihajajo s tekočih trakov velenjskega Gorenja.

Pred podpisom pogode si je gospod Gottlob Bauknecht s sodelavci ogledal v Gorenju tovarne štedilnikov, pralnih strojev in hladilnikov, generalni direktor Gorenja, Ivan Atelšek, pa je seznani goste z dosedanjim razvojem.

**GOTTLOB BAUKNECHT:
»ŽIVO SMO
ZAINTERESIRANI ZA
RAZSIRITEV
SODELOVANJA!«**

Po ogledu tovarne so gospod Gottlob Bauknecht in njegovi sodelavci izjavili, da so živo zainteresirani za nadaljnjo razširitev poslovne tehničnega ter komercialnega sodelovanja med Gorenjem in Bauknechtem. Ze med ogledom proizvodnje pa so se zanimali za možnosti, da bi Gorenje zraven oljnih peči dobavljalo še štedilnike, pralne stroje in hladilnike.

IVAN ATELŠEK: »GORENJE SE NE RAZVIJA PRETIRANO HITRO!«

Preden so gostje iz Zahodne Nemčije prišli v Velenje je bila v Ljubljani na Gospodarski zbornici Slovenije tiskovna konferenca, na kateri so predstavniki Gospodarske zbornice in tovarni Bauknecht Gorenje seznanili časnikarje z začetkom sodelovanja in pomenom podpisa pogode.

Glavni direktor Gorenja, Ivan Atelšek, na tiskovni konferenci med drugimi zlasti še poudaril, da dosedanje razvoj tovarne in pogoda o sodelovanju z zahodnonemško tvrdko Bauknecht nedvomno najbolj zgovorno izpodbijata mišljena nekaterih, ki so trdili, da ima Tovarna gospodinjske opreme Gorenje Velenje prevelike razvojne načrte in da se razvija pretirano hitro. Velike serije omogočajo rentabilno proizvodnjo in konkurenčnost na domačem in inozemskem tržišču!

VEČJI IZBOR STROJEV IN OPREME ZA GOSPODINJSTVA

Sodelovanje med tovarnami Gorenje Velenje in Bauknecht iz Zahodne Nemčije, in sicer za začetek izbor oljnih peči, izdelanih v Gorenju (izvažali jih bodo preko ljubljanske Elektrotehne), bo nedvomno že kaj kmalu vplivalo na to, da bo dopolnjena izbira strojev za gospodinjstvo v Jugoslaviji z izdelki zahodnonemške tvrdke Bauknecht, v Zahodni Nemčiji pa z izdelki Tovarne gospodinjske opreme Gorenje Velenje.

OBISK V INDUSTRIJI PLASTIKE POLYPLEX V ŠOŠTANJU

Modernizacija strojnega parka

Med tiste kolektive v Saleški dolini, ki so dokaj ugodno končali leto 1969, sodi nedvomno tudi Industrija plastike Polypex iz Šoštanja. V primerjavi z letom 1968 so povečali vrednost proizvodnje za skoraj 20%, in to pri zmanjšanju števila zaposlenih za 12%. Kar zadeva ustvarjeni dohodek na zaposlenega pa so se Šoštanjčani v zadnjem letu uvrstili med tiste industrijske delovne organizacije, ki dosegajo tak ustvarjeni dohodek na zaposlenega, kot ga dosega v poprečju industrija Saleške doline. To je omogočilo povečanje ustvarjenega dohodka na zaposlenega v letu dni za skoraj polovico.

Razveseljivo, da so v Šoštanjskem Polypexu v letu dni povečali poprečne mesečne osebne dohodek zaposlenih od 829 v letu 1968 na okrog 1.166 dinari. Ostanka dohodka pa so ustvarili blizu 1 milijon dinarjev. V tovarni poudarjajo, da so z uspehi izredno zadovoljni in da si bodo prizadevali storiti vse, da bi šel razvoj v tem letu tako uspešno.

VEČJO PRODUKTIVNOST JE OMOGOČILA MODERNIZACIJA PROIZVODNJE

V Polypexu so pravi čas spoznali, da je treba proizvodnjo modernizirati. Lani so zaključili prvo etapo modernizacije. Proizvodnjo v gumbarini so ločili. Uredili so povsem avtomatizirano linijo, kjer izdelujejo standardne gume za industrijo konfekcije. Rekonstruirali pa so tudi drugi del obrata in kupili nekaj novih strojev za proizvodnjo modnih gumbov. Sodobna tehnologija je omogočila občutno povečanje tovratne proizvodnje, predvsem pa tudi skoraj trikratno povečanje asortimenta modnih gumbov.

VEČJI IZBOR STROJEV IN OPREME ZA GOSPODINJSTVA

Sodelovanje med tovarnami Gorenje Velenje in Bauknecht iz Zahodne Nemčije, in sicer za začetek izbor oljnih peči, izdelanih v Gorenju (izvažali jih bodo preko ljubljanske Elektrotehne), bo nedvomno že kaj kmalu vplivalo na to, da bo dopolnjena izbira strojev za gospodinjstvo v Jugoslaviji z izdelki zahodnonemške tvrdke Bauknecht, v Zahodni Nemčiji pa z izdelki Tovarne gospodinjske opreme Gorenje Velenje.

Obetajoč začetek

Skraj 20 kmetovalcev iz Šaleške doline se je takoj odločilo za specializacijo kmetijske proizvodnje – Drugi računajo na prihodnje leto

Ko je pred meseci velenjska občinska skupščina obširno razpravljala o problematiki v kmetijstvu, je poudarila, da je treba čimprej začeti specializirati oz. preusmerjati kmetijsko proizvodnjo. Ker je pri tem potrebna pomoč družbe, so v Velenju ustanovili poseben sklad za kmetijstvo.

Pred dnevi pa je Šoštanjska Kmetijska zadruga povabila na razgovor vse tiste kmetovalce, ki so pripravljeni za specializacijo oz. preusmeritev kmetijske proizvodnje. Na sestanku, na katerega so prisli tudi predstavniki velenjske občine in veterinarsko živinorejškega zavoda iz Celje, udeležilo pa se ga je okrog 50 kmetovalcev, so govorili o kmetijski politiki, o perspektivah kmetijske ter o možnostih razvoja kmetijsva v Šaleški dolini.

Soglasna ugotovitev je bila, da sta specializacija oz. preusmeritev nujna. Predvsem bi bila primerna specializacija na intenzivno živinorejo, tako za mlечно proizvodnjo, kot za pitanje živine oz. vzrojne plemenske živine. Govorili so tako glede strokovne pomoči, kot

ga zavoda pri specializaciji oz. preusmerjanju kmetijstva v Šaleški dolini.

Kmetovalci, ki so se zbrali v Šoštanju, so pokazali veliko zanimanje za specializacijo in preusmerjanje kmetijske proizvodnje. Menili pa so, da je treba zdaj, ko gredo kmetije v specializacijo, zagotoviti odkup in primerne cene. Dosedanja stihija v tem oziru ne vodi nikam, kmetovatec pa je celo odvračala od tržbe proizvodnje. Pričakujejo pa, da bodo zdaj stvari potekale drugače.

Na sestanku se je bližu 20 kmetovalcev odločilo za specializacijo kmetijske proizvodnje. Te bodo že v kratkem obiskali strokovnjaki veterinarsko živinorejškega zavoda iz Celja skupaj s strokovnjaki Šoštanjske kmetijske zadruge. Pre-

gledal bodo kmetije in na podlagi ugotovitev predlagali, v kaj se specializirati. Potem jim bodo pravili tudi ustrezne načrte, za katere pa bodo kmetovalci plačali največ do 200 dinarjev (20.000 starih din.), kot so povedali na sestanku. Najprej bodo strokovnjaki obiskali tiste, ki bodo že letos specializirali proizvodnjo, pozneje pa še vse druge kmetovalece, ki so se že ali pa se še bodo odločili za specializacijo.

Za specializacijo oz. preusmeritev kažejo kmetovalci iz Šaleške doline precejšnje zanimanje. Nekateri so se že odločili na katerem področju bodo specializirali proizvodnjo. Nekateri bodo vpejali mlečno proizvodnjo, predvsem okrog Smartnega ob Paki pa je veliko zanimanje za perutinarstvo in se nekaj kmetovalcev že odločito za ureditve večjih kmetij farm. Slišati pa je bilo na sestanku v Šoštanju tudi tole zanimivo misel kmetovalca: »Tako, kot je zdaj, ne gre več naprej. Običejno naj pa me strokovnjaki, vidi naj, kaj imam, potem pa predlagajo, v kaj se naj specializirati, da se bo tu izplačalo.« Tisti pa, ki računajo, da bi začeli s specializacijo, pa so menili: »Glejte da bo denar za investicije tudi prihodnje leto!« Torej same sestanke besede v ugotovitve.

Kmetovalci so na sestanku tudi poudarili, da jim bo morala Šoštanjska kmetijska zadruga zraven strokovne pomoči nuditi vso podporo tudi pri izvajanju investicij. Ker pa nekateri še niso videli kmetij, kjer so specializirali proizvodnjo, je bilo dogovorjeno, da Kmetijska zadruga Šoštanj pravila 2. februarja izlet v Gornjo Savinjsko dolino, kjer si bodo naši kmetovalci lahko podrobneje ogledali kmetije, kjer so že prešli na specializirano proizvodnjo.

Na občnem zboru so se dogovorili, da bodo svoje delo usmerili v dosego naslednjih ciljev:

– bolj kot doslej bodo sodelovali s taborniki iz Šoštanja in iz sosednjih občin ter z nekaterimi drugimi organizacijami: ZB, SZDL, ZK itd.;

– bolj kot doslej bodo sodelovali s taborniki iz Šoštanja in iz sosednjih občin ter z nekaterimi drugimi organizacijami: ZB, SZDL, ZK itd.;

– bolj kot doslej bodo sodelovali s taborniki iz Šoštanja in iz sosednjih občin ter z nekaterimi drugimi organizacijami: ZB, SZDL, ZK itd.;

– bolj kot doslej bodo sodelovali s taborniki iz Šoštanja in iz sosednjih občin ter z nekaterimi drugimi organizacijami: ZB, SZDL, ZK itd.;

– bolj kot doslej bodo sodelovali s taborniki iz Šoštanja in iz sosednjih občin ter z nekaterimi drugimi organizacijami: ZB, SZDL, ZK itd.;

– bolj kot doslej bodo sodelovali s taborniki iz Šoštanja in iz sosednjih občin ter z nekaterimi drugimi organizacijami: ZB, SZDL, ZK itd.;

– bolj kot doslej bodo sodelovali s taborniki iz Šoštanja in iz sosednjih občin ter z nekaterimi drugimi organizacijami: ZB, SZDL, ZK itd.;

– bolj kot doslej bodo sodelovali s taborniki iz Šoštanja in iz sosednjih občin ter z nekaterimi drugimi organizacijami: ZB, SZDL, ZK itd.;

– bolj kot doslej bodo sodelovali s taborniki iz Šoštanja in iz sosednjih občin ter z nekaterimi drugimi organizacijami: ZB, SZDL, ZK itd.;

– bolj kot doslej bodo sodelovali s taborniki iz Šoštanja in iz sosednjih občin ter z nekaterimi drugimi organizacijami: ZB, SZDL, ZK itd.;

– bolj kot doslej bodo sodelovali s taborniki iz Šoštanja in iz sosednjih občin ter z nekaterimi drugimi organizacijami: ZB, SZDL, ZK itd.;

– bolj kot doslej bodo sodelovali s taborniki iz Šoštanja in iz sosednjih občin ter z nekaterimi drugimi organizacijami: ZB, SZDL, ZK itd.;

– bolj kot doslej bodo sodelovali s taborniki iz Šoštanja in iz sosednjih občin ter z nekaterimi drugimi organizacijami: ZB, SZDL, ZK itd.;

– bolj kot doslej bodo sodelovali s taborniki iz Šoštanja in iz sosednjih občin ter z nekaterimi drugimi organizacijami: ZB, SZDL, ZK itd.;

– bolj kot doslej bodo sodelovali s taborniki iz Šoštanja in iz sosednjih občin ter z nekaterimi drugimi organizacijami: ZB, SZDL, ZK itd.;

– bolj kot doslej bodo sodelovali s taborniki iz Šoštanja in iz sosednjih občin ter z nekaterimi drugimi organizacijami: ZB, SZDL, ZK itd.;

– bolj kot doslej bodo sodelovali s taborniki iz Šoštanja in iz sosednjih občin ter z nekaterimi drugimi organizacijami: ZB, SZDL, ZK itd.;

– bolj kot doslej bodo sodelovali s taborniki iz Šoštanja in iz sosednjih občin ter z nekaterimi drugimi organizacijami: ZB, SZDL, ZK itd.;

– bolj kot doslej bodo sodelovali s taborniki iz Šoštanja in iz sosednjih občin ter z nekaterimi drugimi organizacijami: ZB, SZDL, ZK itd.;

– bolj kot doslej bodo sodelovali s taborniki iz Šoštanja in iz sosednjih občin ter z nekaterimi drugimi organizacijami: ZB, SZDL, ZK itd.;

– bolj kot doslej bodo sodelovali s taborniki iz Šoštanja in iz sosednjih občin ter z nekaterimi drugimi organizacijami: ZB, SZDL, ZK itd.;

– bolj kot doslej bodo sodelovali s taborniki iz Šoštanja in iz sosednjih občin ter z nekaterimi drugimi organizacijami: ZB, SZDL, ZK itd.;

– bolj kot doslej bodo sodelovali s taborniki iz Šoštanja in iz sosednjih občin ter z nekaterimi drugimi organizacijami: ZB, SZDL, ZK itd.;

– bolj kot doslej bodo sodelovali s taborniki iz Šoštanja in iz sosednjih občin ter z nekaterimi drugimi organizacijami: ZB, SZDL, ZK itd.;

– bolj kot doslej bodo sodelovali s taborniki iz Šoštanja in iz sosednjih občin ter z nekaterimi drugimi organizacijami: ZB, SZDL, ZK itd.;

– bolj kot doslej bodo sodelovali s taborniki iz Šoštanja in iz sosednjih občin ter z nekaterimi drugimi organizacijami: ZB, SZDL, ZK itd.;

– bolj kot doslej bodo sodelovali s taborniki iz Šoštanja in iz sosednjih občin ter z nekaterimi drugimi organizacijami: ZB, SZDL, ZK itd.;

– bolj kot doslej bodo sodelovali s taborniki iz Šoštanja in iz sosednjih občin ter z nekaterimi drugimi organizacijami: ZB, SZDL, ZK itd.;

– bolj kot doslej bodo sodelovali s taborniki iz Šoštanja in iz sosednjih občin ter z nekaterimi drugimi organizacijami: ZB, SZDL, ZK itd.;

– bolj kot doslej bodo sodelovali s taborniki iz Šoštanja in iz sosednjih občin ter z nekaterimi drugimi organizacijami: ZB, SZDL, ZK itd.;

– bolj kot doslej bodo sodelovali s taborniki iz Šoštanja in iz sosednjih občin ter z nekaterimi drugimi organizacijami: ZB, SZDL, ZK itd.;

– bolj kot doslej bodo sodelovali s taborniki iz Šoštanja in iz sosednjih občin ter z nekaterimi drugimi organizacijami: ZB, SZDL, ZK itd.;

– bolj kot doslej bodo sodelovali s taborniki iz Šoštanja in iz sosednjih občin ter z nekaterimi drugimi organizacijami: ZB, SZDL, ZK itd.;

– bolj kot doslej bodo sodelovali s taborniki iz Šoštanja in iz sosednjih občin ter z nekaterimi drugimi organizacijami: ZB, SZDL,

Pred koncem vojne na Mozirski planini

Pomlad je odnesla zadnje sledove snega. Zemlja je prijetno dišala. Zdajo se nam je, da že grabimo mir z roko. In vendar zeleno nemške golazni ni hotelo biti konec. Ceprav so se umikali z Balkana in bi človek mislil, da jim je že posla volja za borbe, smo morali še bolj previdno izbirati planinske poti. Prišla je naredba, da se moramo umakniti preko Save na Dolenjsko, kajti na Stajerskem bo pritisk umikajočih se okupatorjev vsak dan močnejši. Zmeli nas bodo.

Toda, kdo bi želel iz lepe stajerske dežele...

Ceprav smo dvakrat s težavo poskusili preko Save, nam je kar odleglo, ko smo zavili spet nazaj proti Stajerski. Pot nazaj je bila vesela, ker nam ni bilo potreben brest Savinje. Takrat namreč je bilo sila neprjetno. V daljavi so se v nemških postojankah dvigale rakete, ki so osvetljevala Zgornjo Savinjsko dolino. Mi smo stali ponekod tudi do trebuha v vodi. Rafali so se plazili prav blizu naše vrste, vendar smo prišli na nasprotno stran Savinje brez izgub. Poleg smo na hrbet in bingljali z oškornjenimi nogami proti nebu, da nam je stekla voda iz škornjev. Kljub temu je ob vsakem nadaljnjem koraku voda zaklopata v premočenih škornjih, v katerih je poleg noge tičala še raztrgana nogavica povita v stare cunje.

Hud dež je presekal lepo pomladansko vreme in v planinah se je spet beli sneg. Pomikali smo se proti Smrečkovcu in nazaj pod Mozirsko planino. Tam so nas obkollili. Artilerija je tolkla z one strani. Drete na naše položaje. Nemški pešaki so sili proti nam in prišlo je do težkih bor, ki so trajale vse dan.

Popoldne ob zatišju se je sestal štab in zaskrbljeno motril situacijo. «Ce ne bo drugače, bomo morali prebiti blokado in preko doline doseči drugo stran Savinjske doline,» je govoril tovarš Mičo. Molčali smo. Vedeli smo kaj bi to pomenilo. Verjetno nas bi zelo mesto ostalo pri življenu. Dolina je široka, kritja skoro nobenega.

Po vrhu Mozirskih planin so treskale mine. Nenadoma je s sumljivim šušljanjem zasikala mina prav med nas, ki smo stali v krogu in kovali načrte za naslednjeno noč. Kot na komando smo se razkropili in odneslo nas je po zadnji plati proti dolini. Mina na srečo ni eksplodirala. Precej časa je minilo, da smo se spet zbrali.

Mlad mlađinski aktivist je bil ranjen v nogu, drugi spet v roko. Nekdo je z robem hotel ponovno zlepiti pol ušesa, ki mu ga je odneslo.

Ujeli smo nekaj Ukrajincev.

Spet je nastala tišina. Že dvakrat so se Nemci umaknili na svoje stare položaje. Sedaj so jih skupili in gotovo bodo odnehalni, smo bili trdno prepričani. Toda zmotili smo se. Zopet so zaživljale preko naših glav topovske granate, ki so se sumljivo blfiale. Poleg smo po tleh. Vsak je iskal kakšno vzdoljino, da bi ga za-

del slab domač tobak, ki smo mu pravili »štirklovje«. To pravzaprav ni bil več tobak ampak posušena tobakova steba. Nemci so nas zopet obtemeljali z granatami. Pri vsaki eksploziji je Tisovec pomežiknil in rekel: »Dobro je, ta tudi ni zadel!« Pri sosednjem dresusu sem sedel ovit v zeleno palerino in molčal. »Vseeno so mi bolj simpatični topovi od minometalcev. Topovski granati se še lahko nekako izmaknem, min pa ne. Mina je takrat najbolj nevarna, ko je ves čas poj,« sem razmišljal.

Dobro, da vsaka granata ne zadene. V tej zadnji kanonadi nam je pobralo zabotehnika, ki je na nesrečo bil v zaledju, kjer je padlo največ granat.

Minute so se vlekle kot ure, dneva ni hotelo biti konec. Komaj smo čakali noči, kajti to je naš edini zaveznik v tem težkem položaju.

Nemci so poizkusili še parkrat prodreti v naše položaje in še v mraku je bora popolnoma prenehala. Razposlali smo svoje tipalke na vse strani. Nikjer ni bilo luknje. To-rej bo le treba preko doline...

Toda sredi noči nam je uspelo, da smo se izvlekli brez strela iz obroča.

V jutranjem mraku smo se pomikali proti prvim kmetijam lačni, žejni in izmučeni. Nosili smo nekaj ranjencev, ki so ob vsakem koraku zastokali, nekateri zavpili in tretjih spet prekljinali. Nosila so postala težka kot svinec in kljub stalnim menjavam nosilcev, se je kolona vse počasneje premikala.

Tiste minute pred sončnim vzhodom so vedno najtežje. Oči so se nam zapirale kar same. Noge smo prestavljali že čisto podzavestno. Napol v snu smo nadaljevali pot.

Lepo umijo jutro nas je predramillo in kolona Nemcov, ki se je pomikala nekaj sto metrov po planinski poti pod nami. V glavnem smo se zadovoljili s suhim kraljih hrušk in jabolk.

Nekdo je staknil tudi nekaj kačje sline. Ta se je najbolj prilegla in me zazibala v globoko spanje...

Kako lep je tak počitek po dnevnejši borbi, pa ceprav smo le na trdih tleh kmečke hiši.

Takrat še nisem vedel, da je bila to poslednja večja borba in da svobodo res že držimo z eno roko.

Tisoveca po vojni nisem srečal. Povedali pa so mi, da živi v Straži, kjer v svoji zdanici rad pripoveduje o blokadi na Mozirski planini. Polavtomatska puška mu dobro služi, le težko je za municio, ker je puška ameriškega porekla.

**Vaš obveščevalec
SALEŠKI
RUDAR**

V Copu smo stali 90 minut. V tem času so razmknili kolesa vagonov na širino ruskega tira. Cop je malo mestec z večjo postajo in nekaj trgovinami. Večerja je bila v jedilnem vagonu še po odhodu iz Čopa, medtem ko do tu celo noč in cel dan ni bilo drugega kot čaj ali vroča voda. V Copu smo premaknili kazalce na uru za dve uri naprej, kar odgovarja moskovskemu času. Vagon je imel lastnega strežnika, lastno centralno ogrevanje in klimatske naprave. Ker se okna niso dala odpreti je bilo gretje premočno in potovanje zaradi tega precej mučno. To me je spremljalo skoraj po vsej poti.

Kiev, glavno mesto republike Ukrajine

Ali bo zaživelala dejavnost mladih v Gorenju?

V tovarni gospodinjske opreme Gorenje, kjer je zaposlenih 1.300 mladih, imajo v Zvezzi mladih včlanjenih samo 143 mladih in mladincev. Zato se tudi v tem podjetju srečujejo s problemom organiziranosti mladih.

Za neaktivnost v mlađinski organizaciji ne vidijo glavnega čimveč mladih. Izdali bodo mlađinski informator in z njegoovo pomočjo seznaniti mlade in vlogi in nalogah Zvezze mladih. Od mladih pa bodo skušali izvedeti na katerem področju želijo aktivno sodelovati.

V Belih vodah:

NOVA TRGOVINA, GOSTIŠČE IN TUJSKE SOBE?

med posameznimi organizacijami. Zato so sklenili, da mora novoizvoljeni krajevni odbor SZDL v bodoče najti več sodelovanja med občani. Saj so naloge krajevne skupnosti, ki jih Socialistična zveza v kraju tudi osvojila, tako obsežne, da si dela drugače ne morejo zamisljati.

Prizadevanja, da bi letos zgradili cesto na Visoški vrh in začeli priprave za asfaltiranje ceste v Bele vode, bodo morali podpreti vsi občani v Belih vodah in tudi oni iz Šentflorjana. Na konferenci so precešnjo pozornost posvetili vprašanjem, ki tarejo hribovskega kmetovalca. Med te sodijo zlasti starejši kmetje, njihovo nerešeno starostno zavarovanje in samostreno starata leta. Zato so menili, da bi jim morala skupnost posvetiti več pozornosti.

Skrb za borce

V preteklem letu je krajevni odbor ZB NOV iz Šoštanja posvetil precešnjo skrb reševanju borčevskih problemov pri uveljavljanju njihovih pravic, zlasti pa stanovanjskim vprašanjem, reševanju kreditov za stanovanjsko gradnjo, dajaškim pomočem socialno ogroženih članom. Krajevni odbor pa je bil tudi sicer zelo prizadeven pri organizirjanju proslav. Člani so sodelovali pri proslavi ob obletnici smrti narodnega heroja Kajuhja in obletnici pohoda XIV. divizije, ob tovariškem srečanju borcev v Velenju kakor tudi na proslavi pohoda pionirjev Slovenije in Hrvatske. Borčevska organizacija v Šoštanju skrbno vzdržuje in urejuje okolja spomenikov, skupne partizanske grobnice in partizanske grobne.

Takrat še nisem vedel, da je bila to poslednja večja borba in da svobodo res že držimo z eno roko.

Tisoveca po vojni nisem srečal. Povedali pa so mi, da živi v Straži, kjer v svoji zdanici rad pripoveduje o blokadi na Mozirski planini. Polavtomatska puška mu dobro služi, le težko je za municio, ker je puška ameriškega porekla.

M. V.

Javni natečaj

za oddajo stavbnega zemljišča za gradnjo trgovske poslovne stavbe v Velenju na parc. St. 2559 v izmeri 2250 m² v k. o. Velenje

I.

Rok za začetek gradnje je 1 mesec po dodelitvi parcele, dokončati pa se mora do 31. 8. 1970.

II.

Izklicna cena znaša 15,00 din za m². Manjšajočo komunalno ureditev je investitor dolžan opraviti na lastne stroške, o čemer bo prevzel obveznost s posebno pogodbo.

III.

Varsčina, ki jo mora položiti vsak ponudnik, znaša 30.000,00 din. Obenem s ponudbo mora ponudnik predložiti tudi potrdilo o vplačilu varsčine, ki je treba nakazati na račun 5074-652-17 komunalnega sklada SO Velenje z oznako, da je deposit. Varsčina zapade v korist komunalnega sklada, če ponudnik odstopi od ponudbe, ko je že uspel na natečaju. Udeležencu, ki na natečaju uspe, se varsčina obračuna pri plačilu odškodnine.

IV.

Rok za predložitev ponud je vključno do 14. 2. 1970, odprijevanje ponud pa bo v ponedeljek, 16. 2. 1970 ob 8. uri v sobi št. 39/III, kjer lahko prisostvujejo tudi interesi.

Pismene ponudbe pošljite v zapečateni kuverti na naslov: Premožensko-pravna služba Skupščine občine Velenje z označbo »javni natečaj za gradnjo poslovne stavbe v Velenju«.

Popotovanje po Sovjetski zvezi

ZAPIS S STROKOVNE EKSKURZIJE

Strokovna ekskurzija, ki sem se je udeležil, je bila organizirana preko Centra za naučno istraživanje v Beogradu. Namen ekskurzije je bil dvojen: po smeri energetike in smeri uprave.

Vabljeni so bili vodilni ljudje iz večjih podjetij in občinske uprave, s poudarkom na tajnike skupščin in načelnike za gospodarstvo. Po prvi preložitvi odhoda, zaradi težav pri organizirjanju programa v SZ, se je ekskurzija vrnila v dneh od 24. 11. do 9. 12. 1969.

V kratkih beležkah bom opisal opravljeno pot, glavne značilnosti, ki sem jih videl na poti in nekaj posebnosti, ki v programu niso bile predvidene.

V skupini je bilo 24 ljudi. Iz Slovenije sva se udeležila samo dva, pri čemer poudarjam, da se je udeležilo samo iz makedonskega podjetja kar 5 oseb. 24. 11. odhod iz Velenja ob 21. uri in vožnja do Beograda. 25. 11. prvi sestanek v Centru, ob 14. uri. Po kratkem razgovoru smo se vsi udeležili sestanka v Domu sovjetske kulture. Po govoru ruskega ambasadora so sledili filmi o Moskvi, Leningradu in Kijevu, nato pa koktajl v razstavni dvorani. Z vlakom smo se odpeljali proti Budimpešti ob 21. uri.

• 26. 11. Potovanje z vlakom je trajalo dve noči in en dan. Spalni kupe je bil za dve osebi. Za kratak čas smo se ustavili v Budimpešti. V tem času sem si ogledal okolico kolodvora. Pozno popoldan smo prispeli v območje rusko mesto Cop. Mejne in carinske kontrole so bile formalne in skoraj neopazne. Morali smo izpolniti le obrazec za določene stvari, ki smo jih prenesli preko meje, kot npr. prstan, zlato uro in podobno.

V Copu smo stali 90 minut. V tem času so razmknili kolesa vagonov na širino ruskega tira. Cop je malo mestec z večjo postajo in nekaj trgovinami. Večerja je bila v jedilnem vagonu še po odhodu iz Čopa, medtem ko do tu celo noč in cel dan ni bilo drugega kot čaj ali vroča voda. Vagon je imel lastnega strežnika, lastno centralno ogrevanje in klimatske naprave. Ker se okna niso dala odpreti je bilo gretje premočno in potovanje zaradi tega precej mučno. To me je spremljalo skoraj po vsej poti.

Ob 22. uri smo prispevali v Lavov. Mesto je znano po veliki tovarni avtobusov v kateri delajo enoten tip avtobusa. Te avtobuse srečuješ po vsej Sovjetski zvezi.

Omeniti moram, da nas je že v Copu pričakoval vodilč, ki je odlično obvladal srbsko-hrvatski jezik, in ta nas je spremjal do konca poti.

27. 11. Ob 6.30 (po moskovskem času) smo prispevali v Kijev. Kijev je glavno mesto republike Ukrajine z okroglo 1,6 milij. prebivalcev. Z avtobusom smo se odpeljali v hotel Dnjeper. Vse poti, za časa ekskurzije, so bile organizirane z avtobusi. Najdaljša relacija je bila preko 60 km, najkrajša pa le 50 m. Stanovali smo v udobnih hotelih Inturista v centrih mest. Sobe so bile z dvema posteljama, s kopalnico in straničem.

Vsek hotel ima v recepciji oddelki za suvenirje, ki pa jih prodajajo le za dollarje ali ostalo konvertibilno valuto. Zanimivo je to, da se vsi ti suvenirji iz teh

TONE KOVACIĆ, dipl. inženir

oddelkov v glavnem dobijo tudi v mestnih magazinah za rublje.

Hotel Dnjeper stoji na večjem trgu, na griču z lepim pogledom na reko Dnjuper. Ta dan smo imeli zajtrk ob 9. uri in tako tudi naprej ves čas. Nato smo si ogledali mesto. Omenil bi, da je ruska mesta mogoče videti v kratkem času le organizirano z avtobusom ali taksijem, pod vodstvom dobrega vodiča.

Nekaj besed o Kijevu. Kijev je glavno mesto najrazvitejše sovjetske republike Ukrajine. Ukrajina s svojimi 43 milij. prebivalcev zavzema kompleks kot je celo Francija. Kijev je tretje mesto v SZ in je mesto zgodovine in muzejev. Del mesta, na griču, nad Dnjeprom, predstavlja prvotni kraj, kjer je bilo mesto ustanovljeno. Ta stari del mesta se imenuje Vladimirska planina.

(Dalje prihodnjih)

šport šport šport

HOKEJ V VELENJU

Precejšnje število mladih fantov se je zbral na drsalkah in pričelo redno trenirati hokej na zaledenem velenjskem jezeru. Potem takem smo tudi v Velenju dobili hokejsko društvo.

Hokejsko društvo dela pod okriljem kotalkarsko-drsalnega kluba Rudar. Pripravljalni odbor (Jaro Spička — predsednik, Vera Katič — tajnica, Mile Gregorčič in Hinko Dernol) pa se trudi, da bi hokejske čimprej opremili, tako da se bodo naslednjem tekmovanju sezono že borili v slovenski hokejski ligi.

Fantje vsako popoldne pridno vadijo na ledenu površini velenjskega jezera. Njihov trener je Tone Miletič. Vsi skupaj želijo, da bi v Velenju dobili podporo in se opremili kot predvadljivo pravila hokejske igre.

V svoje vrste pa bodo že letos vključili pionirje, ki so dopolnili 8 let starosti.

Mladim prizadevnim hokejistom iz Velenja, in tudi požrivovalnim članom pripravljalnega odbora, želimo obilo športnih dosežkov.

Velenjčani pripravljeni

REPUBLIŠKO PIONIRSKO PRVENSTVO V SMUČARSKIH SKOKIH LETOS ZOPET V VELENJU

Na velenjskih skakalnicah se bodo letos spet pomerili najboljši pionirji iz vseh smučarsko skakalnih centrov Slovenije.

Prvenstvo bo v nedeljo, dne 1. februarja in sicer, ob 10. uri na 15 m skakalnici za mlajše pionirje, ter popoldne ob 10.30 uri na 30 m skakalnici za starejše pionirje.

Ker je zanimanje za skoke med slovensko mladino zelo veliko ter obstaja v Sloveniji že bilu 40 klubov, ki se bavijo s smučarskimi skoki, lahko pričakujemo izredno števileno udeležbo. Vsi klubi se namreč zavedajo, da je dober pionirski način pogoju za uspešno vzgojo kvalitetnih tekmovalcev. Razen tega pa so velenjske skakalnice že znane kot odlično grajene in lahke, kar je posebno važno predvsem za mlajše tekmovalce.

Tudi velenjski pionirji se pridno pripravljajo na ta veliki dan. Hočejo se pred domačo publiko čim bolje izkazati. To so mlajši pionirji Peter Bukorovič in Boris Zuraj ter starejši pionirji Dušan Virant, Franc Strgar, Martin Dedič in Zdravko Kotnik. Upajmo, da jih bo velenjska mladina živahnododrila!

Vabimo Velenjčane, posebno mladino, da si prvenstvo ogledajo. V primeru, da bo v Velenju premalo snega, bo prvenstvo na 20 m skakalnici v Mislinji.

V Šoštanju napovedujejo, da bo nova termoelektrarna dograjena dva meseca pred rokom

Na gradbišču nove termoelektrarne Šoštanji III je iz tedna v teden bolj živahno. Gradnja tega novega pomembnega elektroenergetskega objekta, ki smo ga začeli graditi lani, je v polnem razmahu.

Ljubljanski Gradis, ki je izvajalec gradbenih del, je pripravil vse potrebno, da so v oktobru že začeli z montažo nosilne konstrukcije za kotel, ki so jo izdelali v mariborski Metalni. Mariborska Hidromontaža, ki izvaja montažna dela, je že postavila nosilno konstrukcijo kotlovnice, zdaj pa montira nosilne konstruk-

cije podestov, posluževalnih potestov ter nosilne konstrukcije raznih dodatnih naprav in dimnila kanalov. Pravzaprav je že pripravljeno vse za začetek montaže aktivnega dela kotla, ki ga bo dobivala zahodnonemška tvrdka Babcock, in z montažo katerega bodo začeli, kot je predvideno, 1. marca letos.

Ostala dela, predvsem gradbena, potekajo za zdaj z manjšo zakasnitvijo, vendar bodo zamojeno nadoknadi. Pomembno je, da gradbena dela, ki sicer za zdaj malec kasnijo, ne morejo vplivati na potek drugih del. Ljubljanski Gradis je imel za zdaj težave, deloma zaradi pomanjkanja cementa, predvsem pa so težave pri dobavah betonskega železa.

Za novo termoelektrarno Šoštanji III je treba letos postaviti v pretežni meri glavni pogonski objekt, nadalje strojno, hidralni stolp in dimnik. Vsa ta dela pa bodo končana leta 1971.

Ker so podpisane vse pogodbe za dobavo opreme in ker potekajo za zdaj dela v glavnem po predvadljivih, manjšo zakasnitev gradbenih del pa bodo nadomestili, računajo, da bo nova termoelektrarna Šoštanji III dograjena v predvidenem roku, to je do 1. decembra 1971, kakor določa pogodba, sklenjena z banko. Vendar pa menijo v Šoštanju, kot poudarja direktor termoelektrarne, dipl. inž. Ciril Mislej, da bo nova termoelektrarna dograjena celo dva meseca pred rokom, to je do 1. oktobra 1971.

Graditeljem želimo, da bi uspel v teh prizadevanjih, saj se ne zgodi pogost, da bi tako velik objekt, kot bo šoštanjska termoelektrarna III, zgradili v predvidenem roku, kaj še pred rokom.

MALI OGLASI

STANOVANJA

• Isčem sobo z uporabo kopalnice, garsonjero ali manjše stanovanje v Velenju ali bližnjih okolici. Naslov v uredništvu.

RAZNO

• Prosimo lastnike predmetov, ki so jih prinesli v popravilo Francu Kumru, Metleče 39, da jih dvignejo do 28. februarja. Kumrovi.

PRODAM

• Prodam enostanovanjsko hišo, s 1000 m² zemlje, ob Celj-

KOTALKARSKO DR SALNI KLUB VELENJE

vabi vse deklice in dečke 1. in 2. razreda osnovne šole, ki imajo veselje do kotalkanja, da se udeležijo zimske vadbe, ki je vsako redno ob 17. uri v telovadnici RSC.

Pomladni bo tehnični odbor kluba vse tiste, ki imajo posluh za glasbo in ki bodo redno in marljivo vadili, vključil v svoje vrste in pričel z njimi redni trening na kotalkah.

Obenem vabi vse dečke 3. in 4. razreda osnovne šole, ki imajo veselje do hokeja in ki imajo drasalke, da se udeležijo hokejskega treninga vsak dan ob 15.30 ura, na Velenjskem jezeru.

— Ivan CERKOVNIK, roj. 1944, rudar iz Hrastovca št. 34 in Hedvika ARISTOVNIK, roj. 1948, delavka iz Skal št. 85.

— Albert OSTROVRSNIK, roj. 1947, orodjar iz Velenja, Kričevca c. št. 5 in Darinka HODNIK, roj. 1948, uslužbenka iz Topolšice št. 103.

— Milan POKORNI, roj.

skih cesti 35 a, Ivan Hriberek, Prešernova 9, Velenje.

PREKLICI

• Veljavnost plačilnih kartončkov RLV preklicujeta: Ivan Cerovski, Kavče 37, številko 155 in Jože Drev, Zg. Ponikva 11, Žalec.

Ker so podpisane vse pogodbe za dobavo opreme in ker

potekajo za zdaj dela v glavnem

1947, gradbeni tehnik iz Smartnega ob Paki št. 20-a in Ana Marija SILOVŠEK, roj. 1945, gradbeni tehnik iz Velenja, Prešernova c. št. 8.

— Anton DROFENIK, roj. 1932, delavec iz Velenja, Koroška c. št. 41 in Marija PUCNIK, roj. 1931, delavka iz Velenja, Koroška c. št. 58.

— Franc MIHEVC, roj. 1945, električar iz Velenja, Kersnikova c. št. 3 in Timka ČEHIC, roj. 1951, gospodinja iz Bihača, Bračev Pevac št. 12.

— Frančišek CRETNIK, roj. 1934, mlinar iz Dobrteše vasi št. 32 in Ivana LUŽAR, roj. 1948, učiteljica iz Podloga št. 27.

— Edvard CVETEZR, roj. 1947, brusac iz Litije, Ljubljanska c. št. 3 in Ana NOVAK, roj. 1948, uslužbenka iz Litije, Ljubljanska 3.

— Peter JAKLIČ, roj. 1943, rudarski tehnik iz Velenja, Tomšičeva 11 in Terezija KRALJ, roj. 1943, vzgojiteljica iz Velenja Tomšičeva c. št. 14.

— Ivan CERKOVNIK, roj. 1944, rudar iz Hrastovca št. 34 in Hedvika ARISTOVNIK, roj. 1948, delavka iz Skal št. 85.

— Albert OSTROVRSNIK, roj. 1947, orodjar iz Velenja, Kričevca c. št. 5 in Darinka HODNIK, roj. 1948, uslužbenka iz Topolšice št. 103.

— Milan POKORNI, roj.

Matilda LEŠNIK, družinska upokojenka iz Smarja pri Jelšah, stara 60 let.

— Valentin VERZELAK, upokojenec iz Podgorje št. 40/a, star 60 let.

— Marta KUMER, gospodinja iz Smartna ob Paki št. 7, stara 50 let.

— Elizabeta SRAHOVNIK,

Naslednji dan sem znotain počasneje napredoval ob

italijanski obali-rivieri proti Franciji. Z rahlimi preseki je cel dan deževalo, da je ves čar sicer lepe ligurske obale izginile v oblikah, dežju in sponzni sivini. Mesto se je vrstilo za mestom, toliko, da se niso dotikala; med njimi in v njih pa so se pomikale kolone avtomobilov. V takem vremenu in razpoloženju me je pričakala tudi Azurna obala. Tako nisem nič obžaloval, da sem se skozi Nico, Monte Carlo in Monaco le peljal. Sele globoko v Provans me je spet predramilo zvezdno nebo.

Vzhodni del Provanske,

približno do mesta Aix en Provence, mi je bil zelo všeč. Povsod so bili borovi gozdovi, na ravnišnjih ali na

mizastih hribih, katerih

ravni vrhovi so bili običajno okrašeni z vencem strimi pečin.

Rdečkasta zemlja ni kazala prevelike r

dovitnosti in obdelanih površin; razen vinogradov ni

bilo videti mnogo. Provansa je res čisto nekaj drugega kot severna Italija. Zivljene poteka tod občutno bolj počasi in še umirjeno.

DALJE PRIHODNJIČ

BORUT KORUN

V ŠPANIJO, MAROKO IN ŠE DLJE...

Enakomerno brnenje tornjaka me je skoraj uspavalo, da sem z na pol priprtim čim opazoval pokrajino okrog ceste. Videti ni bilo mnogo, kajti večer je že padal na širno ravno. Tu in tam se je zasvetilo okno med njivami krovu, sicer pa je vse vedno bolj zagrinjal mrak.

V daljavi so se zasvetile lučke. »Mestre«, je dejal Šofer, in pokazal z ruko naprej. Ob tem sem se mahoma prebudil. To je bil namreč konec poti za ta dan. Konec pa je za avtostoparja vedno neprijeten. Treba si je oprati nahrbniki, stopiti iz tople kabine ter si poskrbiti primerno prenočišče. To pa ne pomeni, da si najde najbljžji hotel in se zavali s sveže rjuhe. Tako ne bi prisel daleč, jaz pa sem ravno to hotel.

Tako mi ni preostalo nič drugega, kot usmeriti svoje korake proti njivam v bli-

bi se sedaj s čisto drugimi občutki pripravljal na nočne urice. »Nikar ne bodi otročji«, sem si prigovarjal, »odpravil si se je na pot v Španijo in če hočeš višeti, boš moral še veliko potpeti«. Nekako sem se spoprijazbil s to ugotovljivo v zaprilič, da bi čim žini ceste, potem ko sem se v Meštrah na križišču avtocest poslovil od Šoferja, ki je nadaljeval pot proti Ravenni. Rosna travna mi je močila copate. Bilo je to konec avgusta, ko sem se bližal temnim pravokotnim silhuetam na požeti njivi pšenice. Bili so to kupi slame in takoj mi je šinila v glavo misel, kako bi jih izkoristil. Zložil sem jih tako, da so tvorili še kar prijetno ležišče in nanje razgrnjal spalno vrečo. Pravzaprav res ni bilo slabno, posebno ko se je vreča ogrela. A vendar sem z neko otožnostjo pomislil na dom, kjer

prej dočakal naslednji dan. Kmalu potem ko sem sklenil zaspati sem namreč začutil okrog levega ušesa rahlo piskanje. Tako se mi zdi, bi lahko še najbolj označil šum, ki ga povzroča let komarja. Tako zatem pa je nekaj podobnega sledilo na drugi strani glave. Hip nato sem začutil pik, skušal sem si pomagati z roko, vendar sem zastonj udaril po svojem licu, zakaj komar je še pravocasno ušel. To se je nadaljevalo še pozno v noč. Ce sem skril glavo v vrečo, mi je od vročine tekel pot po licu, če pa sem ju pomolil spet ven, so se me razveselili komarji. Po polnoči sem končno od utrujenosti le zaspal, vendar sem bil že s prvim svetom spet buden. Nič kaj prijetno razpoložen in ves marogast po licu sem zložil svoje stvari ter se odpravil nazaj na cesto, služile za shranjevanje.

Bila je noč in rahlo je deževalo, ko sem še vedno hodil ob obali a mesta ni in ni hotelo biti konec. Navsezadnje so nebesne zapornice povsem popustile in sledila je kreplja ploha. Medtem ko sem se stiskal ob steno in tako iskal zavjetje, sem opazil ob obrežju lešenih ut, ki so, kot sem pozneje ugotovil, služile za shranjevanje.

Jurčka se radi spominiamo...

Dvorano je počasi napolnila tema, majhna usta so obnemela, oči že za trenutek zastale, oči so zažarele v napetem pričakovanju. Malo prej se Meta, Marijetka, Bojan, pa kaj bi naštevali vsi, ki so se prej poznali iz šolskih klopli ali iz vrta, so postali eno – prijatelji svojega junaka; majhnega pogumnega Jurčka. Zadnji sumi se izgubljajo v soju reflektorjev, beseda zastane v grlu, le oči strme.

V pisanih hlačah in črni frakiji pridejo na oder klovni. Ne, niso klovni, le popotni muzikantki so; piščalka, trobenta in meh, ki nas bodo popeljali na Gorjance in nam predstavili zgodbo o Jurčku. Da bi bilo vse se bolj veselo, poklicajo iz občinstva Lipeta in Ceneta, ki se bosta kmalu prevelila v kamejo. V roke vzamejo inštrumente in na ušesa udari poskočna koračnica. Zavesa se počasi odpre. Preselimo se v kmečko izbo nekje na Gorjance. Ob kolovratu sedi mati Meta, ki čaka Matevža v sina Jurčka, ki sta odšla iskat kaj za pod zob. Družbo ji dela star prijazen buldog, ki se takoj priljubi otrokom. Matevž se vrne domov praznih rok, zato je edino upanje še Jurček.

Zaslišijo se koraki. Ne, ni Jurček, le naši stari znanci so jo primahali v vas. Lačni so, pa bi si radi napolnili želodce. Da pa ne bi bilo zastonj, nam bodo zaigrali, kameja pa bo zaplesala. Stvari se žalostno končajo, ko kameja uide, muzikantki pa spoznajo, da Meta tudi nima kaj dati v povrnu.

Odločijo se, da bodo počakali Jurčka. Končno se ta vendarle vrne s »polnim« košem moke. Vsem se že cede sline ob mislih na topne zgance, toda koš je prazen. Moko je razplhal veter. Ubogi Jurček je ves nešrečen, toda spomnili so-se nekaj dobrega. »Vetra pojdimo klicati – pa so šli – vetra klicati!«

Dvorano napolni buren aplavz. Otroci so zadovoljni. Oči jim žare, njihove misli so ob Jurčku. Morda bi še razmislili, tavalji po Gorjancih, če jih ne bi pritegnilo dogajanje na odru.

Sredi gozda, ki ga je jesen čudovito obvaroval, gozdni možički nabirajo suhih in raznolikih živil. Obiše jih vila, ki se kmalu izgubi v daljavi. Njihovo delo znova znotri šum. Iz globine privihata veter. Možički se ustrahirjo tega močnega veterja, vendar se kmalu sprijateljijo. Potem odidejo domov, veter pa odjade na Kras. Od nekod se priklatila Lipe in Cene, ki prestrelita obog Uršo, kozjo pastirico in dekolto iz gostilne, kar sproži v dvoranji piaz.

Naši trije prijatelji so zopet takaj, pa tudi Jurček je z njimi. Dovolj poti so že prehodili. Čas je, da poklicajo veter. Takšnega gospoda morajo pričakati z godbo. Zal jih sredigranja prestraši medved, ki bi jih kmalu pojedel.

Iz dvorane zadoni bučen smeh. Otroci dajo duška svemu veselje, pa kdo bi se ne smejal? Vsi so ostali, saj jih kozliček, ki so ga imeli za medveda res ni mogel pojesti. Se enkrat poklicajo veter, ki je čez nekaj časa med njimi.

Da bi popravil svojo nerodnost da Jurčku zvonček, zlatokljunega petelina in čudočno palico. Nad dvorano leži tišina. Malčki napeto spremjamajo kretje mogočnega vetra. Kdo si ne bi zečel takšnega zvončka, petelina in palice? Carobna palica vrne Mehnu gorov. Morda bi še komu iz dvorane vrnila zdravje, toda nevihta se bliža. Naši junaki jo uverejo proti gostilni, na odru pa se začne ples vetra v vetrni.

Zopet smo z Jurčkom-tokrat v gostilni Krčmar je malo nevoljen, ker ga boli zob, toda ga pa povabijo na gostijo, se pomiri. Petelinček da Jurčku cekin, ko pa pozvani z zvončkom prinesajo štiri vite na misli, jedajo in pijačo. Vsi so presenečeni, a nazadnje se le spravijo nad dobre. Krčmar in hlapac skleneta zamenjati petelinčka in zvonček.

Jurček in muzikantje zasploj, krčmar in hlapac pa uredništvo svojo namero. V dvorani zavrsi. Jurček, Jurček... Vsi ga klječajo, toda noče se zbuditi. Najraje bi planili na oder in po krčmarju...

Jutro naznani nov dan. Krčmarju se nekam mudri in sili goste iz hiše. Na vrata krčme potrka zaskrbljena Meta in Matevž. Jurček ju povabi k misi, toda zvonček ne zna več čarati in petelinček molči. Jurček pokliče veter, ki mu pomaga. Krčmar se vrne in ko ga prisilijo, vrne ukradena darila. Veselje je zopet med nami, Jurčkovci pa ne bodo več lačni.

Na koncu je tisti, saj veš v »sahastih hlačah«, ne tisti, ki je bil najbolj smešen, poklical na oder vse igralce, da so zapeli...«

Jurčkova pesem je izvenela, zavesa počasi leže skupaj. Aplavz se preliva v škrpanje stolov in radosten smeh otrok. Zamaknjeni ponavljajo posamezne verze. Ta je kozliček, oni bulldog; ta Jurček oni zopet veter. To so njihovi junaki, ki jih bodo spremijali v novo leto.

Zastor je napovedal konec za ta dan. Malce smo utrujeni, toda nihče tega ne prizna rad. Za nami je še ena predstava. Svet smo razveselili nekaj otrok, ki jih popeljali v njihov svet. Trenutki, ko občutiš srečo v njihovih malih očeh, ko spoznas da plavata in živijo s tabo, so nepozabni. Besede nam vrejo iz ust, na obrazu se rišajo prvi znaki veselja in zmagoščavlja. Prof. Vračko ima

pripravljeno za vsakogar nekaj – za tega pohvalo, za onega zopet nekaj navodil; nikoli mu ne zmanjka, pa tako je tudi prav.

Včasih se spomnimo prvi novembarski dni, ko smo začeli. Ni bilo lahko, toda z režiserjevo pomočjo smo prebrodili prve težave. Spominjam se popoldneva, ko smo vadiли prizor s krčmarjevim zabolobom. Naj si je Boris še tako trudil, ni spravil skupaj tega, kar smo pričakovali. Nazadnje mu je rekel režiser: »Zamislil si, da si pri fizički in da boš vprašan... Kot bi trenil ga je zbolel zob in to tako močno, da bi skoraj še jaz potreboval aspirin.«

Sai in podobnih prizorov ni nikoli zmanjkalo, tako da smo bili vedno dobre volje. Po osmih predstavah v Velenju, smo se naložili na avtobus in načrtnost v Smartinu ob Paki, kjer so nas že čakali otroci. Skoraj bi ostali brez kuhanje, kulise namreč, ki je nismo mogli spraviti na avtomobil. Nazajanje smo vendarle prispevali na cilj kompletni.

Naslednji dan smo gostovali v Soštanju. Držala se nas je smola. Najprej nismo dočaka-

li Jurčka, nato pa ni bilo nujnej maska za kozlička in vetrovga pokrivala. Tudi zvonček je zatajil. Trikrat smo moral pozvomiti, če smo hoteli, da so prisile vle.

»Pa več zakaj je zatajil?... Zato, ker si si ga sposodil v župnišču,« je nekdo ponagajal Jurčku.

Zopet smo v avtobusu, Kmalu se bomo ustavili, to pa bo tudi konec našega potepanja in gostovanja, konec našega Jurčka. Ob mislih na dvanajst predstav se nehotne nasmejemo. Ne bi bilo prav, če bi se na koncu ne zahvalili vsem, ki so pomagali, da so predstave tako uspele. Zahvala gre predvsem prof. Vračku za odlično režijo, Mavčevi, vodstvu Kulturnega doma, posebno tov. Mravljaku, gojenkom sole za izrazni ples in ne nazadnje tudi profesorskemu zboru gimnazije, ki je pokazal veliko mero razumevanja.

Za nami je torej novo leto, za nami predstave Jurčka, vendar še vedno živimo z željo, da bi se ob Novem letu zopet srečali; vi v dvorani – mi na odru.

jp

TUDI LETOS NA TRIGLAV

Planinsko društvo iz Velenja predvideva, da bo letos priredilo več izletov za svoje člane.

Ze 26. aprila bodo planinci odšli na enodnevni izlet do Jurkove in Tončkove koče na Lisci. 30. in 31. maja bodo krenili preko Šoštanja, Letuša in Mozirja do Lučter čez Breznicu in Kal do koče na Loki. Tu bodo prenočili in se v zgodnjih urah

naslednjega dne povzpeli na Veliko Raduho. Dvodnevni izlet (20. in 21. junija) pripravljajo tudi na Storžič, 25. in 26. julija bodo odšli na Grintovec. Za prosvetne delavce pa bodo pripravili od 1. do 3. avgusta izlet na Triglav. Ta izlet bosta vodila Anica Podlesnik in Stanislav Jamnikar. V tem mesecu bodo odšli na dvodnevni izlet na Škrklico, za september pa pripravljajo izlet

na vrh Obirja, ki leži v vzhodnih Karavankah na avstrijskem Koroškem. Tu se bodo udeležili drugega dneva planincev skupaj s koroškimi Slovenci – članji SPD Celovec.

Najzanimivejši pa bo izlet na neimenovani vrh, dne 18. oktobra. Udeležencem tega izleta bodo šele v avtobusu povedali na kateri vrh se bodo povzpeli.

Iz sosednjih krajev

SLOVENJ GRADEC

Obisk Janeza Vipotnika – Na povabilo občinskih vodstev družbeno-političnih organizacij je te dni obiskal Mislinjsko dolino predsednik republike konference SZDL Slovenije, Janez Vipotnik; spremljal ga je predsednik komisije za kmetijstvo in gozdarstvo pri republiški konferenci SZDL, Franc Simonič. Med obiskom so predstavniki občine in družbeno-političnih organizacij seznanili gosta s problemi okrog nadaljnatega gospodarskega in družbenega razvoja občine, nadalje s položajem na področju izobraževanja in vzgoje, razvojem krajevne samouprave, zaposlovanjem mladine in drugimi vprašanjami.

Janez Vipotnik in Franc Simonič sta se pogovarjala tudi s predstavniki Lesno industrijskega podjetja in Gozdnega gospodarstva, ki so ju seznanili s programom razvoja lesne industrije na Koroškem.

Občni zbor sindikalnega sveta – Na občnem zboru OSS Slovenj Gradec so ocenili dejavnost sindikalnih organizacij v dveh letih, podrobneje pa so obravnavali samoupravne odnose v delovnih organizacijah v Mislinjski dolini ter še nekatere druge aktualne naloge, ki jih bodo moralna sindikalna vodstva čimprej reševati.

Precej je bilo govora o socialni diferenciaciji. Osebni dohodki zaposlenih v Mislinjski dolini so nizki, saj ima nad 1.000 zaposlenih manj kot 700 din osebnega dohodka na mesec. Vzrok za to je več, predvsem pa kaže omeniti zaostajanje rasti proizvodnje, ki ga pogojuje slaba kvalifikacijska struktura zaposlenih in pomajkanje strokovnjakov, pomanjkanje razvojnih programov in slabo izkoriscanje proizvodnih zmogljivosti.

Občni zbor se je, med drugim, zavzel za sklenitev samoupravnega dogovora, da osebni dohodki ne bi smeli biti nižji kot 700 din na mesec.

Novo vodstvo OSS Slovenj Gradec, za predsednika pa znova izvolili Petra Bernarda, čakajo številne zahtevne in dokaj odgovorne naloge.

Nova tovarna plastičnih mas – V slovenjegraški tovarni usnja se pripravlja na gradnjo nove tovarne plastičnih mas. Gradili jo bodo v sodelovanju s tovarno gospodinjske opreme Gorenje Velenje in z uvozno – izvoznim podjetjem Koteks Tobus iz Ljubljane. Predčinska vrednost te investicije znaša okrog 30 milijonov dinarjev. Nova tovarna naj bi začela, kot računajo, obravnavati najkasneje ob koncu tega leta.

Seja občinske skupščine – V četrtek, 29. januarja, je bila spet seja občinov slovenjegraške občinske skupščine. Odborniki so obravnavali predlog programskih osnov gospodarskega in družbenega razvoja ter ustvarjanja in potrošnje sredstev občine v letu 1970, nadalje so govorili o stanju in problemih na področju blagovnega prometa, turizma in gostinstva v Mislinjski dolini ter sprejeli več odlokov in drugih sklepov.

Razpisna komisija pri svetu delovne skupnosti upravnih organov Skupščine občine Velenje

razpisuje

prosto delovno mesto

gradbenega in urbanističnega inšpektorja

Poleg pogojev iz 23. člena zakona o samoupravljanju delovnih ljudi v upravnih organih v SR Sloveniji mora kandidat imeti visoko strokovno izobrazbo gradbenih smeri, pet let delovnih izkušenj in strokovni izpit.

Poskusno delo traja tri mesece.

Kandidati naj k vlogi priložijo kratek življenski opis dosedanjih zaposlitev in dokazilom o šolski izobrazbi.

Rok prijave je 15 dni po objavi razpisa.

Razpisna komisija

Z izleta Planinskega društva Velenje na Triglavu. Pred Jezersko kočo na Prehodovcih

Jubilejni občni zbor velenjskih sindikatov

ČUDNO, A RESNIČNO!

Včeraj, v četrtek 29. januarja, je bil v Domu kulture v Velenju X. jubilejni občni zbor Občinskega sindikalnega sveta Velenje.

Delegatom in gostom so z vabilom za občni zbor posredovali tudi dokaj obširno gradivo, v katerem je podrobnejje obdelano gospodarsko stanje občine Velenje, stanje, razvojne težnje, problemi in dileme v obrtni dejavnosti, nadalje problemi zaposlovanja in brezposelnosti v občini Velenje, invalidsko – pokolinsko in zdravstveno problematika, naničane pa so tudi smernice za področje izobraževanja in vzgoje v velenjski občini v tem letu.

V gradivu je podrobno opisana dejavnost organov Zveze sindikatov v občini Velenje med dvema občinsima zboroma, predložen je predlog poslovnika za delo občnega zebra ſer predlog pravil za delo organov Zveze sindikatov v občini in pa predlog programskih osnov in sklepov X. rednega občnega zebra Občinskega sindikalnega sveta Velenje.

Obširneje bomo poročali o jubilejnem X. občnem zboru OSS Velenje v prihodnji številki.

M. Natek z osnovne šole Biba Röck Šoštanj pojasnjuje

Ceprav osebno neprizadet, odgovarjam anonimnemu piscu S. (tuh je danes veliko in se skrivajo za inicialkami, pa jih tega niti se moremo zameriti) na »zgodbico«, ki jo je prispeval v novoletno številko Šoštanj.

da so lahko učenci prišli že takoj naslednji dan v telovadne prostore, sicer bi morali nanje čakati 10 dni.

Tovarišu S. pa naj še pojasnim, da delo naj bo kakršnoli, ni sramotno. Zato je šola že večkrat priskočila na pomoč in pomagala obirati hmelj, pospravljati krompir, odstranjevati sneg itd., ter bila za to nagrajena, oziroma njeni učenci.

Ce je potrebno in ce pisec to želi, lahko pošljemo uredništvu pismenih seznam učenčev, ki so pomagali.

PRIPIS:

Pisce S. uredništvu ni neznan, ker anonimnih prispevkov nikoli ne objavljam. Res pa je, da otroci niso čistili le telovadnice, temveč tudi druge prostore, v katerih je bilo silvestrovanje!

MLADIM IZ VASI JE PRISKOČIL NA POMOČ RLV

Za svojo dejavnost imata mladinska aktivita iz Gaberk in Skal prostore v gasilskem domu v Gaberkah in v domu družbenih organizacij v Skalah. Prostore pa v zimskem času niso mogli koristiti, ker niso bili ogrevani. Njihovim željam je prisluhnih kolektiv velenjskega rudnika. Pred nedavним je upravni odbor ugodil prošnji obeh aktivov in dal na voljo vsakemu aktivu po 3 tone premoga.

Brez dvoma bo delo v toplih prostorih bolj živahnno. Mladinci iz Gaberk in Skal pa se delovnemu kolektivu rudnika lignita Velenje za razumevanje in pomoč lepo zahvaljujejo.